

Matri Vani

Matri Vani

Gurupriya

s predgovorom

MAHAMAHOPADHYAYA
SRI GOPINATH KAVIRAJA

Naziv originalnega dela:

“Matri Vani”, Cenetary edition, maj 1995, 60 strani, Atmananda,
<http://www.anandamayi.org/books/Matrivani.htm>

Originalni izdajatelj

Shree Shree Anandamayee Sangha
Head Office: Kankhal,
Hardwar-249408

Slovenski prevod:

Tomaž Flegar (www.tomazflegar.si)

Izdajatelj v Sloveniji: www.duhovnost.eu

Leto izida: 2016

Ta knjiga je izdana za objavo izključno v svet ‘Internetnega’ sistema, za namen izobraževanja in širitve učenj Sri Sri Ma Anandemayi in se je ne sme izkoriščati v komercialne namene.

KAZALO

I.	Predgovor Mahamahopdhyaya Sri Gopinath Kaviraja	5
II.	Splošni nasvet	8
III.	Pot samo-spoznanja	37
IV.	Slovar	57

PREDGOVOR

Ta knjižica vsebuje delčke osebnih nasvetov in predlogov, ki jih je nežno podala Sri Anandamayi Ma nekaterim svojim sledilcem ob različnih priložnostih. Ker predstavljajo delčke pisem (v Bengalščini), ki jih je posvetila Mati v odgovor njihovim lastnim prošnjam, njen jezik špekulira o njih v njim lastni enostavnosti in svežini izvornih sporočil brez najmanjših izgub, ki bi se lahko pojavljale kot mehanizem prenosa.

Analiza knjižice bo pokazala, da Materine besede zadevajo mnoge situacije, ki se pojavljajo v človekovem življenju pod pritiskom okoliščin, v katerih se počuti popolnoma brezmočen, v brezupu in zgubljen. Smrt v družini, razkrajanje lažnih slik in občutka frustracije v življenju, napadi sovražnih sil znotraj, opozorila vere, muhavost in nezmožnost brzdati se in nepredvidljiv um, podaljšane fizične tegobe - to so nekateri potrebni škodljivi dogodki navadnega človeka, ki obstaja na zemlji. Kakorkoli že, odkril bo, da je Mati predlagala praktično najvišje zdravilo - in sicer, vzgajanje navade spominjanja Boga in izgovarjanja Njegovega Svetega Imena kot dodatek brezpogojni predaji Njegovi Volji in neomajnemu verovanju, da so vsa Njegova dovoljenja modra in za naše dobro. Res je, da so navodila, ki so prenešena v tej zbirki, podana določenim posameznikom in v določenih okoliščinah; vendar pa ne glede na to imajo okrog sebe ovoj večnega in univerzalnega poziva človeštvu, ne glede na kasto, prepričanje, spol, starost ali nacionalnost. Ti, ki so dobre sreče, da poznajo Mater поблиžje, se zavedajo, da Ona nima glede na Svoj delež kakršnega koli osebnega predsodka nasproti kakršnikoli liniji pristopa nasproti drugim in če v primeru Sadhake [duhovni kandidat] nujnost individualnih nagibov in kompetenc zahteva izključnost v določeni smeri, nikoli ne okleva tega predlagati.

Mati sprejme Vrhovni IDEAL človeka kot enega in istega. Vendar pa pravi, da glede na razlike v izgledu, posledične razlike v okusih, sposobnostih, okoljih in načinih mišljenja, poteh doseganja, postane nujno drugačna. Vse te razlike so resnične; vendar pa so le površinske. Kar v resnici šteje v vsakem primeru je, če posameznik poseduje ali ne iskrenost v srcu in duhu, ki išče resnico ter pristno žejo duše, ki je združena z nepojenja-jočo aktivnostjo in neustrašno vero ter nerjavečim moralnim karakterjem. Odvezanost od zemeljskih stvari in predanost božanskemu Idealu sta glavni prednosti za romanje po poti do Neskončnega.

V vsaki starosti, ob vsaki priložnosti, pri vsakem obratu sreče, v polju delovanja in v samosti mirnosti, bi človek moral pred sabo imeti eden Cilj, na katerega naj bi bilo usmerjeno oko uma in le ta naj bi sijal, kot če bi bil zvezda severnica v njegovem mentalnem nebesnem svodu. Njemu bi to moralo biti, kot veličastna oblast Vrhovnega očeta, kot neomajna Milost Velike Matere, kot sladek Vir Večnega Ljubljenega, ki večno teče; lahko je tudi neoseben, vendar samo zavedajoč se Blaženosti Božanskega bitja; to je lahko tudi kot skrita Esenca njegove duše. Je v smeri Vrhovnega Cilja za katerim bi človek moral vedno zavestno stremeti skozi delovanje, skozi znanje in skozi ljubezen. V katerem koli stanju

se človek znajde v trenutku prebujenja, bi moral imeti v umu, da se ta pot zares razširja navzven pred njim - od tam samo uveljavlja sebe po najboljši moči in nadaljuje po poti. Če je res, da človek skozi svoje omejeno delovanje ne more doseči Cilja, je tudi res, da noben napor, četudi nepomemben, ni prazen, če je iskren, Vsak pristen napor, čeprav neopazen v vsej svoji majhnosti, ima svojo lastno vrednost kot sredstvo do Cilja; in kjer se mu pravilno sledi, je ta Cilj priklenjen na to, da se ustvari v svojem lastnem času. Vendar pa je Vrhovni Konec nad vsem. Moramo se pomikati naprej vzdolž poti in uporabiti vire, ki so nam na razpolago. Saj pa, kdo ve ob katerem Velikem Trenutku se nam bo razkrila Vrhovna Resničnost Sama v vsej svoji sijajni veličastnosti? Ko se enkrat pred dušo riše Vizija, bodo umazanost in nečistosti katerih se oprijemajo iz pradavne preteklosti in so v njej nabrane že is časa opic, izginile v enem trenutku kot megla ob zori, pred tem, kot posijejo žarki prebujajočega se sonca. Končno predvideva vlogo Neskončnega, ko se Neskončno smeje nad njim in s tem, ko se osvobodi vseh omejitev in nezmožnosti vsakdanjega življenja, začne živeti, se gibati in imeti svoje bitje znotraj Neskončnega. Posameznik mora normalno začeti z jasnim planom samo discipline, ki odgovarja njegovemu okusu in sposobnostim v določenem redu začasnih in logičnih delov, vendar pa, ko Se Njegova Milost prikaže, trde formalnosti rigidnih navad potonejo v nepomembnost. Vse omejitve so potisnjene vsaka k sebi in "Nemogoče" ne le, da postane mogoče, temveč vstopi v dejansko bistvo našega bitja. Mir in Svoboda se večno vrmeta v dušo in človek prepozna Najvišji Cilj svojega obstoja.

Ta majhna knjiga je le odsev vrvice dragocenih biserov, ki naj bi jo vedno okoli vratu nosil vsak posvečen otrok Matere. Srčno pozdravljam njeno izdajo in čestitam tako sestavljalcu in prevajalcu na odličnem občutku za lastnosti, ki sta jih pokazala v izboru in interpretaciji delov.

12. april 1959

Gopinath Kaviraj.

Posvečeno pri lotusovih stopalih
Sri Sri Ma Anandamayi
ob sveti priložnosti
Praznovanja Stoletnice, 1995-96

V SPOMIN MOJI MATERI
MAHARANI RAJKUVERBA OD GONDALA

SHIVRAJ SINHJI

Hawa Mahal
Gondal, Gujarat

DEL I

SPLOŠEN NASVET

1.

Vse to, kar je Njegova kreacija, je pod Njegovim dovoljenjem, v Njegovi prisotnosti in je On.

V kateremkoli stanju zadržuje On kadarkoli kogarkoli, je vse zaradi dobrega, saj prav vse odreja On, je iz Njega.

Relativna sreča, ki je sreča, ki je odvisna od česarkoli, se mora končati v žalovanju.

Človekova dolžnost je, da *meditira* na Boga, ki Je mir sam. Brez zatekanja, ki pripomore k spominjanju na Boga, mir ne more obstajati. Ali nisi videl, kaj je življenje na tem svetu? Ta, ki ga je potrebno ljubiti, je Bog, v Njem je vse - Njega moraš poizkušati najti.

2.

Če bi naj imel karkoli - karkoli na karšen koli način - naj bi to imel zaradi Njega samega.

Dolžnost človeka, kot človeškega bitja, je iskati zatočišče pri Njegovih stopalih.

Dnevi minevajo; že tolikim si dovolil, da gredo; vkoreninjen v potrpežljivosti si prizadevaš, da bi odšlo še nekaj preostalih.

3.

Vsak trenutek pripada Bogu; Prizadevaj si, da je tvoj um posvečen Njegovim Stopalom. Bogu, Oceanu Milosti, ki večno blagoslavlja svet, ki vedno naliva Svojo milost. Sedaj je na človeku, da razmotri, da je vse kar se zgodi v najboljše dobro: 'V najboljše dobro' pomeni, ker je najbolj v pomoč pri doseganju spoznanja Božanskega, spoznanja polnosti Blaženosti.

4.

Nenehno, tok Božanske Milosti in Sočutja brez konca, vedno teče naprej; v tem toku bi se moral posameznik kopati.

5.

Kdo so ti, ki so v resnici bogati? Ti, ki posedujejo Vrhovni Zaklad - le oni sami so v resnici bogati in živijo v izobilju. Ubogi in brez denarja se morajo imenovati ljudje, v katerih srcu ne prebiva spominjanje na Boga. Biti odvisen le od Njega, je človekova ena in edina dolžnost.

6.

Resnično, mnogotera žalost je bistvena karakteristika življenja v tem svetu. Pričvrsti svoj um na Boga.

7.

Najvišje in univerzalno darilo je kontemplacija na Enega. Misliti le o Njem in vedno služiti le Njemu je bistveno za vsako človeško bitje.

8.

Naj bo Njegovo Ime večno s tabo; neopazno, čas neizprosno komaj opazno odhaja.

9.

Osredotočiti se le na Njega, na Kogar spomin prinese sprostitev vseh zaskrbljenosti, je zadosti in prav.

Vedno si prizadevaj ohranjati misel na Boga in na tok Njegovega Imena. S krepostjo Njegovega Imena vse bolezni postanejo lahke.

10.

Brez ponavljanja Imena in spominjanja na Boga, ni možnosti miru na zemlji. Naj dolžnost pride prva.

V *Rami*, ki je ta, ki razprši vso žalost, obstaja *arama* - počitek in olajšanje; kjer ni *Rame*,

tam je vyarama - neudobje in bolezen.

11.

Ali je možno izgovarjati Božje Ime pod najbolj neugodnimi pogoji? On povzroči, da se vse zgodi in zato je vedno blizu.

12.

Ko prepustiš vse Njemu, Ki je Fontana miru, le takrat lahko upaš na mir.

13.

Ko se um osredotoči na to, kar daje mir in posameznikov pogled ostaja na tem, kar ga poviša, ko Njegova ušesa poslušajo to, kar polni srce z mirom in vsakokrat obstaja odziv Zanj, Ki je mir sam, le takrat lahko obstaja obljuba miru.

14.

Želja je ta, ki povzroča žalost; a volja spoznati Boga je sama po sebi veliko zadovoljstvo. Bodite prepričani, da vas bo On čistil in tolažil in vas vzel v Svoje roke.

Žalost pride, da te pelje v srečo. Vedno ga imej v spominu.

15.

Tvoje telo, ki je del in je odvisno od tega iluzornega sveta, je po drugi strani izraz skritega notranjega procesa. Ti sam si mnogo, pojavljajoč se v različnih aspektih, oblikah in načinih. Vsak od njih obstaja dejansko, da bi zapolnil določeno potrebo. Tvoje je dajanje in odzemanje veselja, tvoja potreba, in klub temu si samo izpolnitev skritih notranjih procesov, ki jih ustvariš sam.

16

Si nepopoln, nekaj manjka v tebi, zaradi tega čutiš željo po izpolnitvi. 'Telo' [Bengalska beseda za 'telo' je 'sharir' in glagol shora pomeni iti naprej, izpolzeti] označuje to, kar se izmuzne, kar se nenehno spreminja. Če ni potrebe, ni želje, potem se ta vrsta telesa, ki je večno v procesu propadanja ne obdrži. Zato, po spoznanju Boga, posameznik ne more več govoriti o takšnem telesu, saj se takrat Jaz razkrje.

17

Občutek potrebe vznikne spontano - Božansko je to, ki ga prebudi.

Izgubiti vse je dobiti vse. On je milosten in sočuten. Karkoli Naredi v kateremkoli trenutku je vse dobro, čeprav občasno boleče. Ko Se manifestira Kot vse-izgubljeno, potem obstaja upanje, da se Bo tudi manifestiral kot vse-dobljeno. Hrepeneti za Enim, Ki poma-ga nasproti svetlobi Resnice, je koristno, saj prižiga ogenj zavedanja Resnice.

Zatorej je povsod, vedno.

Človeška dolžnost, kot človeškega bitja je prizadevati si prebuditi se v svojo resnično naravo.

18 .

V polju Njegove igre celo prejemanje pomeni izgubljanje. To je le narava njegovega gibanja. Premišlujte o Njem, Ki ne more biti izgubljen. Meditirajte samo na Njega, na Njega, na fontano Dobrote, Molite k Njemu; bodite odvisni od Njega. Poizkusite posvetiti več časa *japi* in *meditaciji*. Predajte svoj um Njegovim Stopalom. Prizadevajte si vzdrževati *japo* in *meditacijo* brez prestanka.

19.

Človeško rojstvo - ali to ne pomeni izkušati želje, strasti, žalovanja, trpljenja, staranja, bolezni, sreče, bolečine in tako naprej? Še vedno je človeška dolžnost, da nosi v svoji glavi, da obstaja samo za Boga - za služenje Njemu in za prepoznavo Njega.

Reči "Ne vem, ne razumem" je le nevednost. Tančica nevednosti je ta, ki povzroča agonijo in nesrečo.

20.

Torej, vse se nahaja znotraj Njegovega Zakona. Kako je lahko ta, ki je bil sposoben sprejeti to, še vedno v velikih težavah? Tvoja dolžnost je, da smatraš vse kot Njegovo. Karkoli že morda stori, poizkusi z mislijo Nanj ostati v miru.

Občutek potrebe, ali ne vznikne zaradi tega, ker željeni objekt ni dobljen? Ko ostane posameznikova želja neizpolnjena, brez sadov, je nadaljevanje stremljenja za isto stvarjo in biti vedno znova razočaran, brezplodno. Kakor dolgo obstaja želja, je obstoj izkušen potrebe in žalosti - iz zemeljskega vidika - čisto naravna. Karkoli si morda želiš iz tega vedno spreminjajočega se sveta, ti bo prineslo žalost, čeprav se zgodi začasna sreča ob določenih trenutkih. Edina človeška dolžnost je iskati TO, kjer ni žalosti in je vse najdeno.

21.

Izgubiti upanje je vsekakor izgubiti vse. A se je to, da si izgubil vse, zgodilo? Ali srce več ne brbota z željami in upanji? To je le naravno, to je prirojena tendenca posameznika.

Popolna odpoved, da radost, ki je globlja od vseh. Sprejmi jo kot tvoj edini vir. Karkoli Bog počne kadarkoli je v celoti dobrohotno. Če se lahko nasloniš na to v umu, boš v miru.

22.

Kar smatraš za svojo dolžnost, to boš v vsakem primeru poizkušal izvesti, pravzaprav jo izvajaš. Vendar pa je človekova posebna dolžnost, ki je misel na Boga, aktivnost uma, ki prebudi željo vedeti, kdo ti v resnici si, na to bi se moral osredotočiti; in najbolj pomembno je narediti poseben napor v tej smeri. Daj posebno pozornost tvoji običajni vsakdanji praksi *sadhane*. Če okoliščine ne bodo dovolile katere druge vaje, naj bo to le spominjanje Njega - namen tega je spoznanje Enega, Ki je manifestiran v vseh oblikah in načinih bitja.

23.

Le skozi iskanje Resnice, se človek lahko povzdigne. Na to bi moral gledati v luči dolžnosti.

24.

To v katerem se ne pojavi vprašanje o obliki ali o brezobličnem, onstran oblike in lastnosti, celo o poseganju onstran, to je vredno človeškega prizadevanja.

25.

Človek mora iti ven v iskanje Tega, ki je skrito za svetom. Moral bi izbrati prebivališče, ki mu bo omogočilo na lahek način napredovati k resničnemu Domu.

26.

Beseda *manus* (*man*: Man um, *hus* zavest) sama daje sled temu, kaj bi moral človek zares biti: bitje, ki je samozavestno. Celó, če mu je spodrsnilo ali je padel, ali ni njegova zavezujoča dolžnost, da uporabi kot vzvod prav to zemljo na katero je padel in vstal ponovno? Poleg tega, posameznik ne pade tako pogosto. Njegova dolžnost kot človeka, je nenehen napor. Če se ne prebudi v zavest svojega lastnega Jaza, kaj pa je dosegel? Le zapravl je svoje življenje. Koliko življenj je zapravljenih leta za letom, obdobje za obdobjem v neskončnem prihajanju in odhajanju. Odkrij kdo si. Odkrij pomen kroga rojstev in smrti, njegov vzrok in kam vodi. Ko človek postane popotnik na poti do svojega notranjega bitja, razdalja, ki ga loči od njegovega Cilja počasi izgine. Vsekakor boš moral iti na to potovanje do Nesmrtnosti, teptati pod stopali stotine in stotine ovir in motenj.

To je vrsta močatosti, ki se mora prebuditi. Zakaj bi ostal brezmočen, kot da bi bil paraliziran? Vedno znova ponavljaš, da ne moreš, ne moreš izvajati sadhane. Zakaj? Zakaj? Zakaj?

27.

Pusti 'Ne zmorem', naj se izbriše iz tvojega besedišča. Čas odteka hitro:

Le za nekaj dni traja ta združitev s prijatelji in sorodniki. Zberi svojo lastnino brat, nihče te ne spremlja na tvojem zadnjem potovanju.

28.

Človek lahko najde sebe v vseh vrstah okolij, vendar pa si ne sme dovoliti, da bi ga le-ta vodila sem ter tja brezmočno pod svojim vplivom. Njegova dolžnost v vseh okoliščinah je, da ohrani svojo individualnost in moč karakterja nedotaknjeno. Plavati s tokom je lahko dovolj, vendar pa, je stati čvrsto težko. On, ki je sposoben narediti to, bo držal svojo glavo brez omahljivosti celo med ducatom ljudi, ki gledajo iz različnih gledišč in linij pristopa. To je vsekakor odnos, ki koristi človeškemu bitju.

29.

Poglej, da bi utrgal rožo, mora posameznik položiti svojo roko v sredino trnja. A če je roža posameznikov cilj in ima gorečo željo, da jo utrga, se ne bo odrekel temu, da bi to storil, ne glede na strah, da bi se lahko zbodel. Še več, Velika Mati uredi, kar je potrebno za vsakega. Ona sigurno pozna resnično potrebo vsakega posameznika. Če posameznik zaupa najmanj toliko, ni nobenega razloga, da bi se počutil zaskrbljeno.

30.

Daj vse od sebe, da se ne predaš kogarkolišnjemu vplivu. Da bi postal trden, miren, globoko resen, poln poguma, s popolnoma nedotaknjeno lastno osebnostjo, iz svoje lastne moči čist in svet, mora posameznik biti osredinjen v Bogu.

31.

Človeškemu bitju bi morala biti sprejemljiva najbolj plemenita, brezhibna linija pristopa vodenja. Stvar velikega veselja za kogarkoli je, če oblikuje svoje življenje glede na ta vzorec. V primeru ženske, to pomeni ohranjanje njene integritete in čistosti s tem, da je popolnoma zvesta svojemu možu. Prizadevati si mora, da niti ne dovoli, da njen pogled na hitro pade na kogarkoli. Le dejavnosti, ki netijo človeško božansko naravo so vredne imena dejanja, vse ostale so ne-dejanja, izguba energije. Morala bi se ogibati katerikoli linija vedenja, ki ji spodleti netiti božansko v človeku, ne glede na to, kako mikavna se morda zdi; vendar pa mora vsako, ki pomaga prebuditi vrojeno človeško božanskost, odločno sprejeti, pa čeprav se morda zdi na videz, da je vstopila nepovabljen. Človeški klic je stremeti za spoznanjem Resnice, stopati po izvrstni poti, ki vodi do nesmrtnosti. Kar se zdi čudovito čutilom, se pozneje razvije v leglo strupa, ustvarja notranji nemir in

katastrofo, saj pripada kraljestvu smrti.

32.

Velika človeška moč je sila karakterja. Če ga uporablja pri svojih kupčijah s svetom, bo vsekakor zmagovit v večini smeri.

33.

Zemeljsko življenje je nedvomno bojišče. S tem, da se začne zavedati svojega duhovnega bogastva, mora posameznik stremeti za tem, da iz bitke pride kot zmagovalec.

34.

Oklepaš se te okrogline, valjaš to stvar, verjameš, da sestavlja tvoje bogastvo; Zaradi tega obstaja tako veliko težav in zmede. Kaj je ta 'okrogla stvar'? Denar seveda. Poizkusi se oklepati ekskluzivno Njega, Ki je Cel, kjer ni potrebno govoriti niti o obliki, ne o brezobličnem in kjer ne obstajata niti težava, niti neobstoječe.

*Celoten ta prehod temelji na igri besed, ki jih je nemogoče interpretirati v angleščini. 'Gol' pomeni okrogel; mal lastnino in golmal težava in zmedenost.

35.

Če ne dovoliš, da tvoje misli odtavajo od Njegovih Lotusovih stopal, obstaja upanje, da boš rešen od vseh vrst skušnjav. Človekova dolžnost se je prebuditi v resnično človečnost in odgnati stran svoja živalska nagnjenja; izbrati kar je izvrstno in se odpovedati le prijetnemu. Naj bo tvoj um kot čudovita roža, ki bi lahko bila ponujena Gospodarju v čaščenje. V vsaki resnici, je človekova edina dolžnost iskanje Samo-spoznanja. Z le enim Vrhovnim Prijateljem, se moraš, moj prijatelj, poizkusiti izogniti navezanosti zemeljskega prijateljstva.

36.

Privoščiti si, kar se zdi prijetno, pomeni izbrati to, kar se pojavi lepo na površini in zato privlačno. Ne odgovarjajoča, nesrečna, poniževalna dejanja, ki dajo izraz posameznikovi živalski naravi, vodijo do bede, čeprav so morda prijetna. Pravilom in predpisom, ki se nanašajo na življenje lastnika hiše (*grihastha ashrama*) je potrebno slediti kolikor se da v celoti. Živeti v skladu z najvišjimi ideali, je morda v začetku zoprno, vendar pa dokončno vodi do resnično dobrega počutja in miru. Posameznik se mora naučiti odkriti užitek v Vzvišenem - le takrat si zasluži, da ga imenujejo človeško bitje. S tem, ko je bil blagoslovljen s človeškim telesom je prav, da bi se moral obnašati na primeren način. Zakaj dati prosto pot živalskim nagonom?

Če ne moreš vzdrževati *jape* ves čas, dokončaj s katerim koli ritmom rožni venec dvakrat na dan, zjutraj in zvečer. Iskanje Resnice je pravi človeški poklic.

37.

Obstajajo različni načini bivanja: eden je *ashrama* lastnika hiše: drugi služiti, glede na to, komu posameznik služi kot manifestaciji Vrhovnega Bitja; tretja pot je utrditi Samo spoznanje kot en in edini cilj in napredovanje nasproti temu - z neprekinjeno hitrostjo in odločenostjo. V zadrževanju teženj in krivin uma, vsakdo izbere enega od teh treh načinov življenja. Bog sam bo poskrbel o vsem, kar zadeva človeka, ki vloži celotno svoje zaupanje vanj.

38.

Stremeti za spoznanjem Resnice je samo po sebi vredno človeka. V domu lastnika hiše [*grihashta ashram*] ne bi smelo biti napetosti. S tem, ko posameznik sebi dovoli, da je vznemirjen z mentalnim nelagodjem, le-to doprinese k napetostim; to ni linija, po kateri naj bi hodil, saj se s takšnim stanjem uma razvije moč ustvarjanja ovir.

Z iskanjem zatočišča v Moči, ki je Blaženost, Dobrota, Dobrohotnost, Uničevalec ovir, se bo mir vzpostavil doma. To je človekovo posebno zasledovanje, kot tudi njegova dolžnost. Ti, ki so občutljivi, inteligentni in modri možje in žene, ki so odvisni od Boga in Guruja in popolne vere, v duhu odpovedovanja, ti, ki se trudijo, da dosežejo Resničnost bi morali napredovati vzdolž katerekoli poti, ki je najbolj v pomoč njihovim prizadevanjem, večno ostajajo mirni in izbirajo to, kar promovira mir. V vseh lastnih dejanjih mora posameznik ciljati na to, da izpolni svojo *dharmo*.

39.

Vztrajaj v svoji dožnosti. Živeti v domu, ki ga je On ustvaril za sebe, je vsekakor primerno za lastnika hiše. Vendar pa, ne zanemarjaj iskanja svojega resničnega Doma. Le, ko je ta najden, je posameznik v resnici prišel domov.

40.

V vseh oblikah, v vsej raznoličnosti in neskladju je samo On. Neskončna raznoličnost pojavnosti in manifestacij, načinov obstajanja in stanj bitja, vrst in tipov, vseh nešteti razlik, kot tudi vsa identiteta, so le On Sam. Na koga se potem jeziš? Karkoli kdorkoli pravi je glede na njegovo stopnjo in stanje v tem določenem času in zato za njega prav. Seveda, on le demonstrira, kar zaznava in razume na tej točki svojega razvoja. Tudi to je le izraz, preobleka Enega.

41.

Dolžnost človeka je ostati miren in v miru v vseh okoliščinah. Oblikovati slabo mnenje o osebi le zato, ker je slišal neko govorico o nekom, je napačno. Sovražnost, obsojanje, zlorablajoč jezik, slaba počutja in tako naprej, tudi, če se to zadržuje v posameznikovem umu, bo in mora pasti nazaj nanj. Nihče ne bi smel nikoli poškodovati sebe z gojenjem takšnih misli in občutkov.

42.

Bivati v radosti, ki vznikne iz nenehne zasedenosti uma z božanskimi stvarmi, je človeška dolžnost. Misliti na karkoli drugo, kot na Boga je to, kar ustvari trpljenje. Pa naj je mantra, *japa*, *meditacija*, čaščenje, preučevanje svetih tekstov, preprosto zavedanje Boga ali podobna metoda, ali *kirtan* ali religiozna glasba - vse to so različni načini bivanja v Božanski Prisotnosti. Posameznik naj bi bil vedno vpleten v eno od njih, pravzaprav, nikoli naj ne bi bil brez Njega. Premlevaj v umu: To je to, kar ta mali otrok zahteva od svojih prijateljev in tudi od svojih očetov in mater. *

* Mataji pogosto govori o Njej-sami kot o malem otroku in 'materi', otroke in neporočene ljudi imenuje Njeni 'prijatelji' in poročene ljudi 'oče'

43.

Kako lahko to malo dekletce sploh zapusti svojega očeta? Tudi, če jo odriva od sebe daleč stran, bo ta trmast mali otrok še vedno z njim. Oče bo moral spoznati, da je takšna narava njegove male hčerke: pravzaprav je moč najti vse njegove očetovske lastnosti v njej in moral bi jo pripraviti do tega, da uporabi prav te svoje lastnosti za služenje svojemu šibkemu očetu.

Če se posameznik hrani s stvarmi, ki poslabšajo bolezen, ali ni normalno, da bi se bolezen morala poslabšati? Potrebno bo vzeti zdravilo in tudi sprememba zraka bo koristna*.

[* Bolezen tukaj očitno pomeni 'bhava roga', bolezen vsakega človeka, ki gleda nase kot na ločenega posameznika. Zdravilo, ki pozdravi to bolezen je *sadhana*. Sprememba zraka pa označuje spremembo zemeljskega pogleda na življenje posameznika v *satsang*, družbo svetnikov, modrecev in iskalcev Resnice.]

44.

Zamišljajo si, da je to telo [Mataji se ponavadi nanaša na osebo kot 'to telo'] daleč stran, vendar pa je v resnici vedno zelo, zelo blizu. Kako pa bi sploh lahko zapustilo kogarkoli? Vprašanje oddaljenosti se pojavi le iz njihovega lastnega kota gledanja. Kadarkoli si lahko vzamejo počitnice, naj pridejo in se srečajo s tem telesom.

Ne glede na to kakšno delo bo začel opravljati posameznik, bi le-to moralo biti narejeno dobro. Če posameznik goji navado, da vse opravi dobro, obstaja poštena obljuba, da bo posameznik delal na enak način na duhovni poti. Dejanje je On in ta, ki izvaja dejanje je tudi On, nihče drug. Pri vseh dogodkih bi moral posameznik poizkusiti, da si razvije ta odnos napram umu. Resnica - v prisotnosti katere je iluzija prepoznana kot iluzija - Resnica, TA ki Je, mora postati njegova lastna..

45.

Kar zadeva to telo, nihče nikoli ne naredi prestopka proti njemu in zato ne more biti vprašanja prositi to telo za opuščanje. Kljub vsemu boš najverjetneje moral žeti sadove tega, kar si naredil, čeprav to telo ne čuti niti najmanjše sence jeze zaradi tega.

46.

Če povem po resnici, medtem, ko nekateri ljudje nedvomno pristopajo k temu telesu na potovanju do Resničnosti, jih zelo mnogo pride le, da si zadovolji svoje želje in hrepenenja.

Čeprav je imel tak nezmotljiv dokaz o tem, kakšna je resnična narava sveta, ali je še vedno v njem? Na tej točki bi se moral potruditi v največji meri, da bi se zaprisegel le služenju, v skladu s tem, kar pač počne kot služenje Gospodu. Prosite ga za vsako ceno, da bi naredil odločen korak nasproti temu, da bi dovolil svojemu umu, da bi se zapletel s čimerkoli, kar se nanaša na ta ocean težav. Navezanost na svet je tista, ki je pripeljala tako globoko bolečino nesrečnemu človeku. Nič drugega, kot le nevednost je v korenu vsega tega. Svojemu telesu bi moral še naprej dajati novice o sebi na kakršen koli možen način, saj nima nikogar, komur lahko zaupa svoje težave in trpljenje, ki so - samo ena in vse - le rezultat njegovih preteklih dejanj.

Z žalostjo Gospod razprši žalost in s stisko uniči stisko. Ko je to izvršeno, več ne Pošilja trpljenja - to je potrebno imeti vedno v umu.

V resnici mora mladič Večnosti osrediščiti svoje misli na Njega. Ločeno od Njega, niti misel na mir ne more obstajati - nikoli, nikoli, nikoli. Samo s tem, da vztraja v Bogu, bo človek našel mir, tančica se bo razparala in Razprševalec Težav bo stal razkrit. On sam je osvajalec zla, On je tvoj, edini zaklad človeškega srca.

47.

Ne prikrivaj znotraj sebe tega, kar leži v tvojem umu. Če mi napišeš vse to svobodno in pošteno, bo tvoje srce še bolj neobremenjeno. Oče, zakaj si to zadrževal potlačeno znotraj sebe tako dolgo? Če priznaš, to mojemu telesu (*Mataji*) prinese to olajšanje, ali ne? Resnično, to telo pripada vsem; zaradi tega razloga se obnaša in govori, kakor dolgo je to le možno, tako, da bo izpolnilo želje ljudi s katerimi se ukvarja v kateremkoli določenem času.

Ko se izvajaja čaščenje podobe ali katerekoli *puje* glede na zapisane rituale ali *shastre* kot so sprejete s strani vseh brahmanskih duhovnikov in ko *kumari puja* oblikuje del ceremoniala, ki je predpisan s strani *shaster*, potem se mora duhovnikom in drugim vpletenim dovoliti, da je njihova izgovorjava usklajena s tem, kar čutijo in je za njih pravilno. To mu piši! Vendar pa, seveda, ko se ta deček igra s svojimi prijatelji, malimi deklicami in fantki, ne polaga pozornosti na prepovedi duhovnikov - otrok je lahko iz katere koli kaste! Prejšnji dan, ali nisi videl, da mala deklica, ki je bila vzeta kot središče čaščenja, nikakor ni bila hči brahmana; vendar pa je, ne glede na to oseba, ki je izvajala pujo, ponudila obleko, hrano in vse drugo prav na tak način kot bi to moralo biti, ali ne? Temu telesu je vse in

vsakdo enako.

48.

Gospod je telo, Gospod je um, Gospod je vse človeštvo.

Služenje komurkoli, je le Njegovo služenje. Prizadevaj si imeti svoj um vedno povzdignjen. Je sploh kdaj čas, ko je On neviden? Odkritje tega je vse kar manjka.

49.

Izvajati posameznikove zemeljske dolžnosti je dobra stvar. Istočasno, pa se mora posameznik zavedati človeških resničnih Dolžnosti.

50.

Ne glede na to kakšno delo mora biti opravljeno kadarkoli, se poizkusi posvetiti popolnoma temu in naredi to temeljito. Pod vsemi okoliščinami se zanašaj na Boga. On je vsekakor vse prežemajoč in zato ga je moč najti povsod. S svojim celotnim bijtem priklicuj Gospodarja Življenja.

51.

Preživljati svoje dni v služenju svoji materi je vsekakor zelo dobro. Prizadevaj si imeti svoj um predan Božjim svetim Stopalom - samo takrat lahko pride do možnosti, da sence zbledijo.

52.

Z opravljanjem služenja se - očistita srce in um - bodi prepričan v to! Zaposliti se s služenjem, je zelo močna *sadhana*; ne bodi nepotrpežljiv. Rajši služi svojim ljudem s kar največjo mirnostjo in imej prijazno besedo za vsakogar.

Kadarkoli izgovoriš ali narediš karkoli narobe, prosi za odpuščanje in poizkusi po najbolj-

jši možni meri, da se podobna napaka ne ponovi v prihodnosti. Čeprav so morda drugi napravični do tebe, ti sam ne bi smel niti narediti ali reči karkoli neprimernega.

53.

Če smatraš vsa bitja kot Njegovo obliko, v duhu služenja in s skrajno mirnostjo; služi Gospodu in le Njemu. Medtem, ko bolj in bolj napreduješ do popolnosti v svoji sposobnosti kot služitelj Gospodu, se v tebi prebudita naklonjenost, ljubezen in oboževanje do Njega, kot se bo v tebi tudi prebudila popolna vera.

54 .

Ta, ki služi Bogu, se ne more nikoli počutiti brezmočen. Bolj ognjevitost posameznik išče združitev s tem, ko se ukvarja z *japo*, služenjem Njemu in kontemplacijo, bolj popolno bo Njegovo razkritje.

55.

Oseba, ki ne izpolnjuje zaradi ljubezni do Boga in z veselim srcem katere koli dolžnosti, ki bi morda kadarkoli padla na njegova rame, bo odkrila, da je življenje pretirano obremenjujoče in ne bo nikoli mogla doseči ničesar. Človekova dolžnost, še posebej za te, za katere je Vrhovno Iskanje eden in edini cilj, je delati radostno za dvigovanje sveta, s prepričanjem, da so vsa služenja Njegova služenja. Delo opravljeno v takšnem duhu pomaga čistiti tako um kot srce.

56.

Zemeljske zaposlitve in posel, so vezane na to, da ustvarjajo skrb; drugače ne more biti. Edini način, da jih spoznaš, je s potrpežljivostjo, s potrpežljivostjo in ponovno s potrpežljivostjo. Ko se je potopil med valovi morja, je moral posameznik spet priti na površje. Talenti in delo, ki ti ga je Bog zaupal, so mišljeni samo za služenje Njemu in nič več - imej to v umu!

57.

Mnogi čutijo potrebo za ustvarjanjem novega in boljšega sveta. Rajši, kot bi tvoje misli premlevale o takšnih stvareh, bi se moral osredotočiti na To s preišljevanjem iz katerega pride upanje popolnega miru. Človeška dolžnost je, da postane iskalec Boga ali Resnice.

58.

Kar zaznavamo v tem svetu, so po svoji naravi sanje, podobno temu, kar posameznik vidi v sanjah. Edina razlika je, da se to prvo pojavi v prebujenem stanju in šele pozneje med spanjem. Vendar pa sem Jaz, mati, vedno z vami.

59.

V sanjah vseh tipov je možno videti vse stvari: s katerimi se je ukvarjal um; seveda pa tudi to, o čem se ni razmišljalo, a se je zgodilo v preteklosti ali pa se bo zgodilo v prihodnosti. V vsakem primeru vse kar se zgodi pripada resničnosti sanj.

60.

Nekoč si empatično izjavil, da če bi si le lahko zagotovil primerno zaposlitev, bi vsekakor vzgajal duhovno stran življenja, vzporedno z materialnim udobjem in užitki. To, da si zadrževal svoj svet za zemeljski užitek je več kot očitno; vendar pa, v kakšni temni votlini, v kakšnem nedostopnem breznu si skrili nežno rožo duhovnih teženj? Kdaj boš začel z naporom, da bi vnesel luč v to temno votlino? Ne odlašaj: Dan, ki je minil, se nikoli ne vrne. Nепrecenljiv čas polzi stran. Posveti svoje dni prizadevanju, da bi se približal Gospodarju Ponižnih. Ko se pojavi skrajna starost, boš preveč šibak, preveč slaboten, da bi se osredotočal na Božje Ime. Kako se takrat nadoknadi, kar ti je spodletelo narediti v dobrih časih?

61.

Delovanje uma, ki zamoti človeka in mu odvzame spominjanje na Boga, se imenuje napačno mišljenje. Prizadevaj si vzgajati karkoli, kar bo preprečilo tvojemu umu gojiti ta tip misli.

Vsa tvoja bremena rodi Bog. Bodi prepričan v to in večno poizkušaj vztrajati v iskrenosti in vedrosti.

62.

Po vseh teh dnevih se mu je pojavil ta tip vprašanja? Seveda, se je to zgodilo ker je na stopnji, kjer vznikajo vprašanja in s tem ni nič narobe, saj ali ni vse Božja kreacija? Za različne ljudi, so stvari drugačne. Dobro si je zapomniti, da se težaven problem lahko v določenih obdobjih reši na zelo enostaven način, in tako se lahko pojavi naslednje vprašanje: Ali je to sploh bil majhen problem? Kreator vseh stvari je ta, ki ve, kako jih vrednotiti; On seveda tudi ve, kaj je veliko in kaj malo.

63.

Tok božjih misli je pot, ki vodi do izčrpanja *karme*. Kakor dolgo cilj ni bil dosežen, je posameznik zavezan, da žanje posledice pravilnih delovanj, napačnih delovanj in nedelovanj - glede na karmo, zakon vzroka učinka.

64.

Vse mine glede na lastno usodo. To boš moral sprejeti. Kreator je uredil to vesolje na ta način, da morajo vsi in bodo morali vsi vedno žeti sadove svojih delovanj; poti iz tega ni. Če zaradi občutka fizične nesreče nimaš želje, da bi se osredotočil in posledično se ne osredotočaš na Njegovo Ime, ki je Vrhovni oče, Mati, Prijatelj in Gospod, ali imenuješ to ustvarjanje dobre *karme*, kjer moraš vedno znova in znova trpeti isto vrsto težav? Tvoj oče in mati sta to določila po pazljivem razmatranju, verjela sta, da je to v tvoje navjše dobro. *Karma*, posledice posameznikovih preteklih delovanj, so njegova lastna slabost.

65.

Nobeno zlo ne more premagati tega, ki se oprijema božjega imena. Kar posameznik trpi, je v popolnem upoštevanju narave posameznikovih dejanj. Če se tok Božjega imena ohranja, bo vse delo rodilo dobro.

66.

Koliko *karme* iz preteklih rojstev še ostane, da jo je potrebno predelati! Prav tako, kot na primer, če je nekdo uničil svojo prebavo s predajanjem se prevečnemu in nebrzdanemu prehranjevanju; četudi pozneje sprejme skromno in dobro urejeno dieto, se rezultat teh modrih ukrepov ne bo videl takoj. Zato: kakršna koli je že narava posameznikovih akcij sočasno, mora le-ta tudi sočasno uživati in trpeti nabrane posledice lastnega izvajanja v preteklosti. V Božji Kreaciji obstaja popolna pravica. V splošnem povedano, človek se rodi v ta svet, da bi želel prijetne rezultate svojih dobrih del, kot tudi rezultate svojih napačnih delovanj. Kaj pa zaradi posledic kakršne koli neprimernosti ali nepravice, ki jo stori v sedanosti? Seveda bo tudi te moral prenašati. Človek uživa sadove nakopičenih dobrih del iz preteklosti, vendar pa bo tudi moral trpeti učinke zlih dejanj. Volja Vsemogočnega je bila izpolnjena. Človek mora spodbujati željo, da izvaja pravilna dejanja. Z Božjo voljo celo nemogoče postane mogoče. Naj bodo Njegova Lotusova stopala tvoje edino pribežališče.

67.

Človek se mora obnašati kot heroj. Med krajšimi nesrečnimi časi mora ostati trden in potrpežljiv.

Čas ne stoji mirno. Samomor je najbolj grozen greh. Komur pripada telo, o katerem govoriš, da ga boš uničil? Je to način, kako govori človeško bitje? Sram naj te bo!

68.

To je čas, da oblikuješ sebe. Moral se boš zateči k odpovedovanju in odločnosti. Tako, kot če bi bil izpuščen iz zle nagnjenosti, ki si jo pridobil v preteklih življenjih, ki so vodile k bolečini in trpljenju, poizkusi narediti iz svojega srca posvečeno svetišče Vsega Dobrega in si želi brezželjnost. Prva stvar je, da čutiš, da si pritegnjen k Bogu.

Bodi neomajen pri služenju. Karkoli je potrebno narediti za kogarkoli, naredi to v duhu

služenja.

Obstaja pa še ena stvar na katero moraš položiti posebno pozornost: skupaj s tem mora biti opuščena lenoba. Ko se gre za vprašanje dobrih del ali duhovnih vaj (*satkarma*), moraš v popolnosti izkoreniniti nepripravljenost in zaspanost. Težave, ki se morda prikažejo, ko opravljaš služenje za nekoga, se morajo prenašati vedro.

69.

Niti dva enaka dneva ne mineta. Ne dovoli sebi, da bi prešla z obupom. Imej popolno zaupanje v Njega, ne glede na vse, k njemu bi moral klicati v sreči in v bolečini. Če si padel na tla, uporabi to kot vzvod, da ponovno vstaneš, saj je to človeška dolžnost, da si prizadeva, ne glede na to, česar koli se že loti.

70.

Na nesrečo se ne bi smelo gledati kot na katastrofo: Da bi storili tako, bi to bil greh, sicer pa, kdo pa je poslal nesrečo? Kar On naredi je vse-dobrohotno. Pod nobenimi pogoji, čeravno negativnimi, ne bi človek smel sprejeti poraza. “Gurudeva, ti počneš samo to, kar je za moje dobro počutje” - imej to misel vedno ob sebi. V tem svetu so vezi, ki povzročajo vse vrste težav. Če si izgubil bogastvo in položaj, pusti jih, da gredo. Moli se k Bogu le za življenje tvoje družine.

71.

V času boleznih mora posameznik vztrajati v potrpežljivosti. Čeprav sta bolečina in nevarnost vsekakor del človeške izbire, bosta le-ti še vedno premagani s strani tega, ki se lahko sooči z njima s pogumom in mirnostjo.

Pogoji se spreminjajo. Med nesrečnimi časi se je potrebno zanašati Nanj s še večjo trdnostjo. Ni mogoče vedeti kakšno nezgodo bi morda On izbrisal. Včasih pravzaprav Odstrani nevarnost z veliko nesrečo. Zato Ga imenujejo Razprševalec Nevarnosti - Rešitelj.

72.

Karakteristika človeškega življenja je, da ne more biti ves čas bodisi obilo sreče ali polno bede. Pravtako, kot tvoja dobra sreča ni trajala, ali misliš, da se ta zlobna nesreča ne bo nikoli končala? Poizkušaj se v tem trenutku omrežiti s potrpežljivostjo in odločnostjo in se podaj na svojo pot s popolnim zaupanjem v Boga. Volja Vsemogočnega je ta, ki prevlada. Bodi osredotočen pod vsemi pogoji in vzdržuj misel Nanj kot na tvojega lastnega sopotnika.

73.

Kamorkoli te že morda postavi Bog, kadarkoli in pod katerimikoli pogoji, spomni se, da je vse to v tvoje najboljše dobro. Prizedavaj si iti skozi življenje na način, da spustiš svoja bremena v Njegove roke. On je Ohranjevalec, On je Vodnik, On je vse v vsem.

74.

Človeška dolžnost je poizkusiti gojiti vero in predanost. Nihaji so karakteristika življenja v svetu; zato je človek naučen, da razume, kaj je narava tega sveta - in potem pride do odvezanosti od užitka in zadovoljstva.

75.

Vedno naj bo potrpljenje tvoja norma. Sebi reči: "Gospod, vse kar Storiš je v najvišje dobro! Moli za moč vztrajnosti. Nič se ne zgodi, kar ni v izrazu Božje milosti; pravzaprav je vse Njegova milost.

Vkoreninjen v potrpežljivosti, ohranjaj vse, vztrajaj z Njegovim imenom in živi radostno.

76.

To kakšna sreča ali bolečina je izkušana, je odvisno od tega, kaj posameznik verjame in kako gleda na to kar se zgodi. Če si posameznik želi iti preko verovanj in gledišč, mora imeti vero v Vsemogočnega.

77.

Vse stvari so odvisne samo od Boga. Nanj bi moral nasloviti svoje prošnje in koprnjenja. Celotno tvoje življenje se mora vrteti okrog Njega, nimaš drugega zatekališča; samostojen si popolnoma nemočen; saj, ali nisi Njegovo bitje? Vse kar počne On je v najvišje.

Nikakor nisi v položaju izbirati si, kaj se ti zdi ugodno.

Zakaj bi ti dovolil, ta, ki je potomec Nesmrtnega, da bi odtaval nasproti temu, kar je iz smrti.

Zakaj bi moral veljati za srečnega, saj tudi sam praviš, da te je Bog rešil iz čeljusti smrti in te ohranil do današnjega dne? Zanašaj se samo Nanj. Trpljenje in ovire vzgojene iz želje, ki jo opaziš; celo te bi morale biti dobrodošle kot dejansko delovanje Njegovih milostnih rok. Da se razburiš nima nobene koristi. Če moraš biti nepotrpežljiv, bodi nepotrpežljiv do Boga.

“Do tega dne nisem prejela nobenega odgovora od Tebe in smo neprecenljiv čas zapravili za nič.” Ne dovoli, da bi se tvoj um in telo mučita z nemirnom, ki ga ustvarjajo zemeljska stremjenja.

78.

On, Ki ti je dal to, kar poseduješ na tem svetu - bogastvo, razlikovanje, mladost - pritoži se Njemu zaradi njega samega.

Ne moreš? Zakaj? Moral boš! V resnici človek lahko naredi vse stvari. Kdo lahko pravi, kaj bo dal komu in skozi kaj? Vse je Njegovo, v popolnosti Njegovo. Kaj si prinesel s sabo ob rojstvu? Ali nisi bil praznih rok? In vse kar si si pridobil, ali je to zares tvoje?

Vse je njegovo, karkoli se zgodi je Njegova Volja. Prizadevaj si vzdrževati ta odnos. Reči: ‘To je moje.’ - oprijemaš se vsega - to je pot za snubiti žalost. Kliči Ga kajti vse je Njegovo. Torej je hrepeneti za Njim tvoje resnična molitev.

Vse po čem svet lahko hrepeni - ali je vredno? Ali nisi razločil skozi leta neizbežen potek dogodkov? V Njegovem skladišču, tam kjer so bogastvo, odnosi, mladostna zagnanost, tam so tudi starost, smrt, bolezen in revščina. Vse jih boš moral izkusiti. V tem svetu ni prostora za nemoteno sproščenost; ali ne vidiš, da obstaja žalost na vsakem koraku? Ali se ti ne posveti niti sedaj komu pripadaš? To svojo resno bolezen, ali jo vsi trpijo zate? Ali jo celo lahko kdorkoli deli s tabo? Zakaj vse te skrbi?

Vse je Njegovo, vse je On; pustiti vse Njemu mora biti tvoje edino prizadevanje. Pokliči Njegovo Ime, *meditiraj* na Njega; celo prebivaj v spominu Nanj. Ne moli za nič, kar je iz tega sveta, brez pardona si prizadevaj, da se prepustiš Njemu. V Njem ne obstaja potreba nobene vrste, ni bolečine, ni agonije - v Njem je vse doseganje, vrhunec izpolnitve, počit-

ka, spokojnosti, samosti.

79.

Ko je slišala novice o nekogaršnji bolezni, je Mataji povedala trpečemu sledeče:

“Bodi odvisen samo od Njega. V kakršnih koli okoliščinah se morda znajdeš, vzdržuj spominjanje samo Nanj. Naj bo to tvoja molitev: Gospod, Bil si zadovoljen, da si prišel k meni v obliki bolezni. Podari mi moč, da bom lahko shajal z njo, omreži me s potrpežljivostjo in daj mi razumevanje, da Si Ti ta, Ki bivaš z menoj v tej preobleki.

80.

Predaj se Bogu v vseh stvareh brez izjeme. “Naj naredi kot Mu ugaja z mano, za katerega sem samo bitje Njegovih rok” - to bi moral biti odnos tvojega uma. Prav osebna želja je vzrok trpljenja. Zakaj bi se počutil potrtr zaradi vznemirjenosti, da boš odvisen od drugih? Ali si ti ta, ki je ustvaril to telo? Ta, ki mu pripadaš, je svoboden pri tem, da dela z njim, kar si zaželi po Svoji Volji; zato lahko naredi to, kot Si izbere Sam. Poizkusi z najboljšo možno mero stati od strani in potrpežljivo gledati kot gledalec. Ko je um umirjen se posameznik hitro opopravi od slabega zdravja. V tem večno obračajočem se svetu, ki ga podpira On, ki ustvarja njegovo vrtenje, se je zgodila določena katastrofa. Kaj je za narediti? Ne glede na to, kaj se je zgodilo, naj prevlada Njegova Volja - živi v tem duhu. V tvojem trenutnem stanju nenehno misli samo Nanj.

81.

To, da izvajaš napor, da bi si uredil medicinsko obravnavo, je tudi izraz njegove volje. Pravzaprav, On, Eden je vse. Tvoje, v resnici, so bolezni, tvoja so zdravila in moč zdraviti - v vseh oblikah in podobah si samo Ti.

82.

Piši mu, da to stanje zelo pogosto okupira *khayalo* tega telesa. On sam, mora postati s svojim lastnim naporom volje močan v umu in izpustiti ta negativen odnos, ki ga sili v domišljanje, da ne zmore in ne bo nikoli mogel uspeli. Nasprotno on se mora odločiti, da

je uspeh mogoč, da bo dosežek nedvomno njegov. Sebi bi moral reči:

“V katerem koli stanju zadovoljuje to Boga, da me zadržuje, se odpovedujem ‘sebi’, predajam Mu to telo, ki je Njegovo.” Le to. S popolno mirnostjo in vedrostjo mora preživeti večino svojega časa ležeč, zravnano na svojem hrbtu v tem, kar se imenuje “mrtvi položaj” [*savasana*] in tiho ponavljati njegovo mantro v ritmu svojega dihanja. Brez pomisleka obstaja le en brahman - to je, kar mora spoznati. Piši mi v preprostem jeziku, saj zanj, ni potrebno posrednika.

83.

Ko je Mahat iz *Khanna**, Sri Triveni Pun Malaraj, zapustil svoje telo, je Mataji poslala sledeče sporočilo njegovemu velikemu občudovalcu Sri Krishnanandaji Avadhuta:

‘Pod vtisom združitve in pod vtisom ločenosti vztraja On, ‘Vrhovni On.’

**Khanna* je majhno mesto v [pred razcepitvijo] vzhodnem Punjabu, sedaj le ‘Punjabu’ v Indiji.

84.

Kdo gre kam in od kod prihaja? Za to *telo ni prihajanja in odhajanja. To kar je obstajalo celo pred zdajšnjim trenutkom. Ali je pomembno ali posameznik umre ali ostane živ? Celó po smrti še vedno obstaja, zakaj se torej razburjati?

* Mataji

85.

Kdo pripada komu v tem svetu? Vsakdo se mora truditi, da pripelje do konca svoje življenjsko romanje na način, da izčrpa svojo *karmo*, ki mu je določena. To kar izkuša, je običajno stanje dogodkov na potovanju skozi življenje; zato si ne dovoli biti preveč razburjen! Če je, glede na navezanost na te s katerimi je bil posameznik združen v tem svetu prihajanja in odhajanja, le-ta popolnoma potopljen v žalost glede smrti v družini, kako lahko romanje po posameznikovi lastni poti rodi sadove? Posameznik se mora prebijati nasproti razodetju njegovega resničnega Jaza z nevezano zagnanostjo in energijo. Popotnik na Vrhovni Poti mora stremeti za tem, da zaključi svoje potovanje; njegov namen in cilj je Samo spoznanje.

86.

Volja Vsemogočnega prevlada v vseh časih - takšna resnica je zakon kreacije. 'Svet' (*jagat*) pomeni neskončen cikel žalosti, začasne sreče in trpljenja: človek se je rodil, da bi izkušal to. Ali ne vidiš, da svet ni nič drugega kot ta neskončna raznoličnost?

Zanj, ki je krenil na svoje zadnje življenjsko potovanje z imenom *Durga* na svojih ustnicah, ne bi smelo biti žalosti, ne solza; po kateri koli stopnji in kar je najbolj v tvoji moči se trudi, da vzdržuješ takšen odnos. Če jočeš, joči k Bogu. Blagoslovljen je ta, ki dahne v svojem zadnjem izgovoru Božje Ime. Posameznik mora vedno stremeti po ohranjanju osredotočenosti svojega uma na Njegovih Stopalih.

Moli k Gurujevi Milosti in se nenehno spominjaj Njegovih Lotusovih stopal.

87.

Življenjsko potovanje je neizbežno priklenjeno na napredovanje na način, ki ga opisuješ. Išči v vsakem domu in odkrij koliko ljudi lahko najdeš, ki niso nikoli spoznali žalovanja za svojimi bližnjimi. Edina pot iz te bede je po poti Samo-spoznanja.

88.

V vsakem domu je prisoten Bog v neskočnem številu preoblek. Iz istega razloga, zaradi katerega je posameznik stopil v življenje, ga mora tudi končati - bodisi prej ali pozneje. Med tem, ko živi kot lastnik hiše, tako obupno, je ta skeleča bolečina neizbežna - podobno, kot je to v vseh družinah. Ali obstaja kakršen koli balzam, ki ublaži to gorečo agonijo, ki reši s tem, ko iščeš zatočišče v Tem, iz Katerega izhajajo vsa bitja, ki jih reši On in v Katerega se dogončno vsrkajo?

89.

Ne bodi žalosten, ker si prikrajšan fizične prisotnosti. Dolžnost najbližjih in najdražjih od teh, ki so preminuli je, da molijo, da bi lahko napredoval po svoji poti navzgor. Vendar pa, če solze zalijejo tvoje oči, ker je zapustil to telo, potem joči med tem, ko priklicuješ Boga. Jokati za Bogom je eno in edino upanje za vsakogar. Seveda pa tudi, da sinovi in žene preminulih izvajajo dolžnosti, kot so opisane v sutrah.

90.

Kaj se lahko čaka od tega sveta, katerega narava je nenehen tok; časi se večno spreminjajo. Živeti v času je biti povezan z njim preko smrti*. Če se ne povdigneš nad čas, kako pa lahko pobegneš nad spone smrti? Ali ni čas odpolzel v tistem trenutku, ki ti je prinesel takšno akutno žalost in agonijo, ali bi kakršnokoli življenje ostalo v tvojem telesu? Tako se stvari godijo na svetu. Kar si izkusil, se dogaja nenehno vsem družinam, v eni ali drugi obliki. Tolaži se z mislijo, da je to način na katerega se na tem svetu godijo stvari.

Ko posameznik ne stanuje v svoji lastni deželi, kako je lahko sploh možno, da se ogne težavnosti tujčeve usode? Tvoja rojstna dežela je tam, kjer ni vprašanja obupa in žalosti, nasilja ali sovraštva, odtujenosti, niti nasprotij svetlobe in teme. Prizadevanje najti sebe v svojem resničnem Domu, v njegovi resnični naravi, je človekova edina dolžnost. Pogum in stabilnost sta to, kar je potrebno.

**kala* pomeni oboje, tako 'čas' kot 'smrt',

91.

O učenju o smrti podanikove matere je Mataji povedala:

“Pišite mojemu prijatelju: Srečna, blagoslovljena [glede na hindujsko tradicijo je najbolj obetavno za žensko, da umre medtem, ko so mož in otroci še živi] se je povzpela do prebivališča Miru in pustila za sabo svojega moža, njene sinove in hčere. Objokovati in žalovati za izgubo njenega telesa ni prav, čeprav je naravno, da solze tečejo. Moral se bo zateči k neomajnosti. Prav tako, kot so starši vedno željni, da sta sreča in mir njihovih otrok tudi njihova lastna, je tudi dolžnost otrok, da posvojijo podoben odnos v odnosu do svojih staršev. Človeška bitja, ki še niso dosegla dokončnega Cilja, saj se še vedno bojujejo na svoji poti in živijo v tem svetu, se identificirajo s telesom, se razburijo in jokajo v muki; to je vsekakor globoko trpljenje. Ti, ki so preminuli, nimajo sredstev, da to izrazijo, vendar pa, jih ta muka teži. Nihče ne želi povzročati trpljenja svojim dragim. Prikliči v svoj um: Tvoja mati je kot ti sam, ta, ki te je rodila - njen mir bi moral biti tvoj mir. Kar se je zgodilo je Božje dovoljenje in vsi ljudje so v resnici Njegovi. Kje in zakaj, na kateri poti in v katerem stanju Zadržuje kogarkoli je odvisno od Volje Vsemogočnega.

‘Ne dovolite svojemu očetu, da opazi, da ste depresivni. Služite vsem na čudovit in vljuden način. Občutite, da vam je Bog zaupal služenje družini. Ne dovolite, da vaš oče postane potr.

‘To, da bo videl senco grenkobe na obrazih svojih otrok, bo zelo okrepilo njegovo nesrečo; zavedaj se tega, bodi pazljiv, pazi, da ostaneš v prisotnosti svojega očeta.’”

O prejemanju novic o nenaravni smrti podanikovega sina je Mataji povedala

“Pišite staršem, da ne morejo narediti nič v tem trenutku, razen, da ostanejo trdni in prenašajo tragično smrt v svoji družini s herojsko močjo in mirnostjo. Takšen je zakon Božje kreacije. V nekaterih primerih pridejo dogodki te vrste do konca s posebnim vzrokom za nesrečo te vrste. Trenutno življenje oz. svet je vsekakor narejen iz radosti in žalosti, saj se je človek rodil, da žanje sadove svojih preteklih delovanj. Zato, s tem, da je blagoslovljen z rojstvom v človeško telo, je njegova dolžnost neutrudno zasledovati pot, ki vodi onstran užitka in bolečine. V resnici, zelo pogosto s popolnim uničenjem nesreče skozi nesrečo Bog pritegne človeka k Sebi.

“To, da te je danes vrgel v ocean bridkobe s preminulimi in tudi v to, kar je on moral trpeti, se mora razumeti kot rezultat neke zelo slabe *karme*. Ne glede na vse, pa bi moral imeti v umu, da prav zaradi tega groznega razvoja, on napreduje navzgor po svoji poti. Moli k Bogu za dobrobit njegove duše.

“Kot potomec religiozne družine je posledično imel privilegij do določene količine *satsanga*. Veš oče, da je Jaz neuničljiv in da je le telo izpodvrženo spremembi in propadu.

“Da to telo [Sri Ma] ponavadi ne govori o preteklosti in prihodnosti vama je dobro znano, oče in mati. Če pa priložnost ponudi, pa bosta morda nekoč oba poizkusila iti na romanje. Čeprav trpita v neznosni agoniji zaradi izgube vajinega sina, je nujno prizadevati si umiriti sebe s spominjanjem in s kontemplacijo na Boga. Tudi, naj vsak od vaju, redno vsak dan, bere mali delček *Shrimad Bhagavat*. Ko bosta končala z branjem tega svetega besedila, začnita brati znova od začetka in tako naprej. Medtem, ko bereta si predstavljajta, da je vajin sin ob vama in da posluša.”

Naslednje sporočilo je bilo poslano nekemu, ki je zapustil svojo sveto pot zaradi žalovanja zaradi smrti ljubega mu človeka iz te družine:

“Torej si zapustil svojo sveto pot? No, no! Seveda si zvezan s tem, kar ti daje mir v umu. V tem svetu, ko moški umre, ga njegova žena ne spremlja, niti mož ne gre s svojo ženo, ko ona umre, niti sin z svojim umirajočim očetom. Kako lahko kdorkoli gre s svojim dragim, ko le-ta odide iz tega sveta? Vsekakor je to samo po sebi jasno! Vsakdo mora živeti svoje življenje glede na rezultat svojih preteklih dejanj.

‘Sedaj, ko te je doletela nesreča, ali si se odpovedal prehranjevanju, ali si se odpovedal svoji ženi in otrokom, svojim prijateljem ali sorodnikom? Ali si zavrgel trpežno obleko, ali spanje ali pogovore z ljudmi? Res je, da si bil potopljen v morje bede. Toda katera

od tvoje lastnine je šla s tem, ki je umrl? Le tvoja sveta pot? Dar ljubezni in spoštovanja tvojih staršev, tako dragocen kot pomoč na poti do večnega Cilja človeškega življenja! Če danes nadaljuješ s hojo po poti svetega, da bi častil njega, ki je zapustil ta svet, bo le-to ohranjalo njegov spomin v tvojem srcu. To si sprejel zaradi njega, ta simbol vsega, kar je pomoč nasproti nesmrtnosti. Opustiti sveto pot enkrat, ko si jo sprejel, to je stvar globokega žalovanja za navadnim človekom. Seveda pa bi jo lahko ohranjal zaradi spomina na tega, ki je umrl.

“Posameznik ne bi smel moliti k Bogu za katerokoli osebo; vse molitve morajo biti edino za To, ki, ko se najde, je najdeno Vse. Hoditi po sveti poti je tudi mišljeno iz tega razloga.”

94.

Če ne iščeš Boga, boš morda, po svoji sladki volji, odvgel stran karkoli - zakaj le sveta pot? Želja, da bi ubogal impulze te vrste bo vsekakor vzniknila v teh, ki si ne prizadevajo doseči Boga zaradi Njega samega, v tistih, ki Ga ne ljubijo; to je njihov odnos nasproti življenju - njihovo naravno nagnjenje. Če imaš moč uničiti, zakaj nisi do sedaj opravil z vsemi ovirami, ki te držijo nazaj? Nihče njegov nima moči, nima moči, da bi dvignil več, kot bilko trave. Le Njegova volja, le Volja Vsemogočnega prevlada. Občasno je res, da je človek narejen, da trpi. Vendar pa zato tudi On, Fontana Dobrote naredi, kar je v človekovo resnično dobrobit; vsekakor pa, ko običajni človek spozna to, ga to zmede.

Biti brez svete poti, brez *Gayatri*, je neobetavno; še več, škodljivo za *brahmin*. Do katere mere si sposoben soditi katera pot je pravilna zate? Vse- dobro je vse kar počne, saj je On Dobrota Sama.

Pravilen jezik je govoriti le o Božanskem; vse ostalo je le mučenje in nesmiselnost*.

[* Hari katha hi katha; aur sab vritha aur vyatha— svobodna Hindujska interpretacija]

95.

Takšno je življenje na svetu. Opasan s trdnostjo, kot heroj moraš poizkusiti stabilizirati sebe. Upanje za mir preprosto ne obstaja v Božji kontemplaciji. Naj bo to naše trdno prepričanje. Človeška dolžnost pod vsemi pogoji je, da išče zatočišče v Njem, iz kreposti Čigaršnjega Zakona so skovane vse stvari. To, da ne tarnaš ali koprneš za fizično prisotnostjo teh, ki so odšli, bi moralo biti tvoje edino prizadevanje. To je potovanje, ki ga mora vsakdo, brez izjeme, izvesti in je pomembno za vsakega, da se pripravi nanj. Ti, ki so bili sprejeti v Njegove roke, bi se morali v popolnosti predati v Njegovo oskrbo.

Visoko ceni tega, komurkoli služiš kot Vrhovnemu Bitju. V popolnosti se zanesi Nanj.

96.

Prizivati duha teh, ki so preminili ni priporočljivo. Zelo pogosto se odzovejo katera druga bitja in običajen človek ni v položaju, da bi razlikoval med prisotno manifestacijo in lažno. Zato je to škodljivo. Nekdo, ki je bil del spiritističnih seans je znorel. V nasprotju želja svoje matere je nadaljeval s početjem tega. Za običajno osebo je težko, da bi pomagala priti v stik z duhom preminule osebe. Naj tvoj um ne bo obremenjen s kakšno takšno stvarjo. Na ravni Jaza (*Atma*) si eno s sitno, preminulo hčerko. V tem svetu se sreča spreobrne v žalost. Imej v umu, da kot je Jaz (*Atma*), tako je tudi ona s tabo - znotraj tebe. To je resnica, ne sanjavo razmišljanje. Rojstvo in smrt se zgodita v izpolnjevanju božanske Volje. V vseh oblikah in stanjih je le On sam.

97.

Božje Sveto Ime Samo je obred za izganjanje neželenih vplivov. V prisotnosti Božjega Imena duhovi in zle duše ne morejo ostati.

98.

Ne vdaj se svojim nagibom, da bi premišljeval o duhovih in prikaznih; rajši imej v umu le Božje Ime in meditiraj na Njega. V prisotnosti Njegovega Imena, ne more delovati nobena druga moč. To je resnica, bodi trdno prepričan v to. V trenutku, ko si se zatekel k Božjemu Imenu, bi moral čutiti, da se te nižja moč ne more dotakniti. Če se v tem času zavedaš kakšne fizične vznemirjenosti, bodi prepričan, da je to le telesna reakcija.

99.

Ko se umakne ponoči, bi moral ponavljati Gospodovo Ime in zaspati med tem, ko bi to počel. Če ga bo strah, celo potem, naj položi zraven svoje glave sveto knjigo kot *Bhagavad Gita*, *Candi* ali *Ramajana*. Poleg pa bi moral brez prestanka vzdrževati tok Božjega Imena in se spominjati, da kjer so Skripte (svete knjige), tam je On Sam in da ne more

obstajati v Njegovi Prisotnosti strah nobene vrste.

DEL II

POT SAMO SPOZNANJA

100.

Jaz, Vsebovan Sam V Sebi, kliče Sebe za svojim lastnim Spoznanjem - to je sreča.

101.

Intenzivna želja za prepoznavo Boga je sama po sebi pot do njega.

102.

Bog, Jaz, je vse prežemajoč. Kje Ga ni? V vseh oblikah in v vsem brezobličnem, v vseh imenih in v vsem brezimenskem, na vseh prostorih in v vseh pogojih, vedno je On. Ko se prebudi želja za Spoznanjem, je to dejanska manifestacija Njega, Nevidnega. Ker so vsekakor vsi časi Njegovi, Bo dovolil Sebi, da ga Bo dosegel kdorkoli od njih.

Ustvariti se mora goreča želja, da bi dosegel Boga. Dejstvo je, da je Samo-spoznanje posameznikovo sredstvo kako iskati in najti.

103.

Če te to zadovolji ali ne, boš moral narediti iz Večnega, svojega stalnega spremljevalca, prav tako kot zdravilo, ki bi ga moral vzeti. Brez ljubezni do Boga ne boš prišel nikamor. Spomni se tega vedno.

104.

Če si v resnici zmožen ljubiti Boga - je to izpolnitev celotne ljubezni.

105.

Bodi resnicoljuben na vsak način. Brez čistosti posameznik ne more napredovati nasproti Božanskosti.

106.

Govori resnico vsem. Skrivnostnost, prebrisanost in prevara doprinašajo k goljufanju. Leti le zamračijo um in postavijo posameznika na pot k morju bede.

Resnicoljubno, čisto in sveto življenje se nagiba nasproti vrhovni radosti in sreči.

107.

Resnica sama bo na vsak način pomagala tistemu, ki je šel naprej iskat resnico.

108.

Na potovanju skozi življenje nihče ne ostane srečen. Romanje k Cilju človeškega obstoja je edina pot do vrhovne sreče. Poizkusi iti po poti, ki je samo tvoja lastna, kjer se ne sprašuješ o užitku in bolečini, pot, ki vodi od samoljubja in do najvišje Blaženosti.

109.

Vsakdo teče za srečo in užitkom. Vendar pa sta vrhovna sreča in blaženost vedno Tam in nikjer drugje. To, ki je večno se mora razkriti in potem ne pride do vprašanja, ali iti v iskanje česarkoli.

110.

Vkorenini se v neustrašnosti. Kaj je drugega zemeljsko življenje kot strah!? Ko živiš v primežu strahu, ali te ni strah? Tukaj je nesmiselno pričakovati neustrašnost. Da bi se lahko odrešil vse žalosti, bi si moral prizadevati, da bi bil Bog tvoja ena in edina podpora.

111.

Posameznikovi dnevi na Vrhovnem potovanju, kjer se opoveš zavetišču, ki ti ga nudi življenje lastnika hiše (*grihastha asrama*), da bi častil, so v celoti težki.

Če si sposoben tega - zelo dobro. Vendar pa pazljivo razišči izzive, ki prihajajo od znotraj.

Zgodila se bo Njegova Volja.

112.

Kako je lahko posameznik človeško bitje brez odločnosti? Da bi prišel do Resnice mora posameznik prenašati vse vrste težavnosti, vedno vztrajati v potrpežljivosti. Ovire so tiste, ki rodijo potrpežljivost.

113.

Ti, ki so bili spodbujeni z globokim hrepenenjem z vizijo Vrhovnega Bitja, da hodijo po tej dolgi in težki poti, lahko to storijo samo zaradi Njegove milosti. Najti si zatočišče v potrebžljivosti je edini sprejemljivi odnos uma. Posameznik ne sme nikoli izgubiti upanja. Naj bo tvoje razmišljanje osredotočeno v Njem in samo v Njem, kamor koli si že postavljen in v karkšnih koli okoliščinah.

114.

Piši mojemu prijatelju in mu povej, da mora postati popotnik na poti na kateri se najde Mir. Vsekakor se bo moral odpraviti na romanje, kjer smrt ne obstaja in tudi ne propad, kjer so vedno vsi prisotni. Kdo je ta, ki umre in kdo ta, ki se pojavi v preobleki smrti? Razen, če so te stvari prepoznane po poti neposredne percepcije, ne more priti do sprostitve iz tega oceana trpljenja. Naj si moj prijatelj prizadeva brez prekinitve v vztrajanju v Njegovi prisotnosti, spominjanja Nanj za vedno pripelje žalost do konca.

115.

Romar na poti Nesmrtnosti nikoli ne razmišlja o smrti. Z *meditacijo* na Nesmrtno, se strah pred smrtjo umakne; spomni se tega! Na stopnji, kjer tvoje razmišljanje o Enem postane neprekinjeno, boš napredoval nasproti popolnoma neprekinjenemu Spoznanju.

116.

Ta, ki hrepeni za Bogom, Ga bo našel in za človeka, ki Ga je našel, smrt umre. Posameznik bi moral iti naprej za vizijo Boga, ki je smrt smrti in si prizadevati, da bi dovolil svojemu umu, da je ves čas zatopljen v dejavnosti ali prakse, ki ga lahko pripravijo za takšno vizijo. Ti ne veš v kakšni obliki ali načinu je Bog Sam s tabo. Vedno poizkusi preživeti vseh štiriindvajset ur v razmišljanju in spominjanju Vrhovnega Bitja, v ponavljanju Božjega Imena ali v preučevanju knjig modrosti. Z nekim spoznanjem, z božanskim razpoloženjem ali pojavo, celo s prelivanjem solz v stremljenju za Njim, Eno bitje vedno da, da se Njegova Prisotnost čuti. Prizadevaj si vzdrževati svoj um vskran v misel Nanj in v pripravljenosti izkusiti Njegov dotik v vseh oblikah bivanja. Dan, ki je minil, se ne bo vrnil. Poizkusi najbolje izkoristiti vsak dragocen trenutek, med tem, ko je namenjen prepoznavi tvojega lastnega Jaza.

117.

Ko si se prvič začel učiti brati in pisati, sigurno nisi preverjal razlogov za in proti, če bi se začel ali ne, ali?

Sprejel si to, kar ti je bilo povedano.

Čeprav razne vrste kritičnih misli vzniknejo, razloži umu, da se pojavljajo le zaradi pomanjkanja razumevanja. Le-te vsekakor niso prišle na površje kot čista modrost. Poizkusi sprejeti kolikor je le možno, kolikor je primerno glede na priložnost. Zavrži lenobo in se trudi. Normalno je, da bi um moral najti vse vrste razlogov, da ne bi izvajal *sadhane*; vendar pa mora biti tvoj cilj, da vztrajaš v tem. Zavrni takšne misli kot 'Tega ne bom sposoben narediti; to ne bo možno.'

Trpljenje je le trpljenje telesa. Uradniki in poslovneži so kljub vsem takšnim nelagodjem prisotni v službi. Kako natančni so! Ustvari si čas za vse! Čistejši, bolj prozoren lahko narediš svoj um, večje bodo možnosti duhovnega napredka.

118.

Čista, neumazana roža, najde prostor pri Stopalih Gospoda in nikjer drugje. Zelo skrbi, da bi preživel svoje življenje v brezhibni čistosti, vredni, da je predana v čaščenje Gospodu. Govori o Njem. *Meditiraj* na Njegovo Slavo, poizkusi ga videti v vsakomur, Njega, Ki je Jaz, dih življenja, srce src. Se počutiš osamljen? V resnici nisi sam. Ali Vrhovni Prijatelj kdaj zapusti Svoje prijatelje?

119.

Ishvara, Gospodar sveta ni stvar, ki jo lahko zaznaš s čutili ali ga zaobjameš z umom. Z razmišljanjem o Božanskem, zadaneš mir. Bog Sam te vleče proti Njemu.

120.

To iz česa je vzniknilo duhovno povpraševanje in kar je ustvarilo tebe in vse kar je manifestirano je *Ishvara*, Gospodar Vesolja.

Bodi siguren, da obstaja pot po kateri lahko pristopaš celo z besedama dobiček in izguba: ne stremeti k Božjemu-spoznanju, je izguba in stremeti k njemu je pridobitev - čeprav je On Samo-razsvetljujoč (in zato ga noben napor ne more priplejati do Razsvetlitve). On in samo On je ena nujna stvar, vse ostalo je brez vrednosti. Brez Njega človek ne more živeti; kjer je prostor, je laž, ali ne? Zato ga je zapustiti nemogoče, nemogoče Ga je izključiti, ker je On vse - v vsem. Takšna je narava in način Njegove igre. Skozi iluzijo (moha) pozabiš Nanj. Vse skrbi so tu le zaradi nevednosti.

Če si človek prizadeva živeti svoje življenje v svetu glede na dharmo, posvečeno religiji in pravičnosti, bo postopoma presegel žalost in bo napredoval nasproti miru. Brez Njega je nemogoče najti Vrhovni Mir.

121.

V vsem in vsakomur je le On Sam. Poizkusi se nenehno zavedati dejstva, da karkoli se zazna kadarkoli, na kakršenkoli način, je le manifestacija Vrhovnega Bitja. Kako je lahko iz tega izključen ta, ki zaznava? Izključenost in ne izključenost sta tudi nič drugega kot On. Celo občutek odsotnosti Boga je Njegova manifestacija - tako, da je možno spoznati Njegovo prisotnost.

122.

Svoji pozornosti ne bi smeli dovoliti, da tava na veliko, temveč se držati določenega cilja ali objekta. Ne glede na to, s čim začnemo, bomo morali izbrati objekt, ki je primeren naši *sadhani*. 'Živeti v samosti' pomeni biti le v družbi ljubjenega, ali ne oče? Le kadar je posameznik nenavezan in brez skrbi, je lahko osvobojen konflikta in zbežanosti. Pišite mu, da nima nobenega razloga za skrb. Gospodova milost teče navzdol neprestano, ves čas. Oseba, ki si je zase, za svoje življenje izbrala Božje-spoznanje kot en in edini cilj, je

že našla zatočišče v Njem - seveda pa se lahko On, za določeno obdobje, oznanja celo s Svojo odsotnostjo.

123.

Vztrajajte v svojih misli na Božanskih Stvareh (*Hari katha*). Predajte um in srce ter telo Njemu, Ki je njihov Gospod, ki daje mir; kljub temu pa bo pričakovati mir od sveta sigurno vodilo v zaporedno žalost. Poizkusi živeti življenje svetosti in enostavnosti, z drugimi besedami, vzpostavi se v pobožnosti in vrlini. Zakaj razprševati um in telo zaradi neuporabne skrbi? On neomajno počne, kar je za najboljše. Zakaj, z vztrajanjem v stremljenju in željah vabiti žalost? V kakršnih koli okoliščinah se morda znajdeš, razmišljaj torej: "Vse je v redu, to je bilo potrebno zame; to je Njegov način, da me pritegne k Svojim Stopalom." in poizkusi ostati zadovoljen.

Samo On bi moral biti lastnik tvojega srca!

124.

Ko obstaja nenehen napor, da bi zrasel v zavedanju TEGA, ki je ON, obstaja upanje, da v določenem času to zavedanje postane permanentno.

125.

Vedno se zadržuj v stanju, ki je ugodno za razmišljanje o Božanskem. Tako bo zagotovljena pravilna hrana za um.

126.

Kdo sem jaz? S tem odnosom si prizadevaj, da naj se um premakne v ozadje kot opazovalec. Išči Sebe. Kakor dolgo lahko, sedi v meditaciji, ostajaj popolnoma tiho, miren in popolnoma osredotočen.

127.

Le skozi štiriindvajset urno bivanje v zavedanju Prisotnosti Boga, lahko pride do upanja na Spoznanje. Kdo lahko predvidi, kateri trenutek je morda On izbral, da se Razkrije? Zato mora biti posameznik vedno na široko buden.

128.

Naj tvoje misli nenehno bivajo v Vrhovni Resničnosti - prizadevaj si, da bi naj bil tvoj um absorbiran v TO.

Vedno bodi resnicoljuben v govoru, brezkompromisen v samo disciplini in predaj se preučevanju knjig modrosti ter *satsangu*. Ljubeče skrbi za dužbo teh, ki pomagajo tvojemu potovanju, in se izogibaj tem, ki te na njem motijo - z drugimi besedami, močno se drži Dobrega in se izogibaj le prijetnemu. Če živiš v tem duhu, bo pomoč, ki jo potrebuješ prišla do tebe po naravni poti - brez, da bi prosil za njo.

129.

Dan in noč bi moral biti preživet v iskanju Boga (*sadhana bhajana*). Želja najti Ga se mora posebno vzgajati. Biti človek pomeni postaviti najprej na prvo mesto željo spoznati Samega Sebe. Razen za malo časa, ki je potreben za služenje družini, mora ves ostali čas biti posvečen *japi*, *meditaciji*, branju Skript (svetih knjig), čaščenju, molitvi, posvečanju samemu sebi. Stremi in joči se za Nijm zaradi Samega sebe. Če vznikne priložnost, išči *satsang*. Kadarkoli to ni možno stremi za tem, da vzdržuješ konstantno zavedanje Božje Prisotnosti, ki se je spominjaš in jo varuješ globoko v svojem srcu.

130.

Pogosto biti v družbi svetnikov, modrecev in iskalcev Resnice je nujno za človeka. Povezave te vrste bodo pomagale prebuditi zanimanje za To, ki je Resnično. Dosledneje posameznik išče prijateljstvo duhovno mislečih, večja bo korist.

131.

Povezati se z romarji na poti do Samo-spoznanja pomeni odpreti se dobremu občutku, pravilnemu razločevanju. Toda iti po napačni poti, vodi do motenj in nemiru.

132.

Ko ni možno najti priložnosti, da bi se znašel v fizični prisotnosti svetih in modrih, je primerno za posameznika, da misli o *Visudevi*, Božanskem Prebivalcu v srcu vsakega človeka. Z gojenjem Njegove Prisotnosti posameznik pripravi sebe. Posameznik bi moral izbrati aktivnosti in okolja, ki so primerna za sprožanje božanskih misli in prizadevanj (*sad bhava*).

133.

Pravtako kot se brez pomoči učiteljev in strokovnjakov posameznik ne more usposobiti v zemeljskem znanju, ki ga poučujejo na univerzah, tako subtilno znanje o Absolutnem ne pride brez vodstva kompetentnega *Guruja*. Najti Ga je težavno, pa čeprav ga iščemo zaradi duhovnega napredka, osvoboditve ali česar koli drugega, pa kakorkoli napomembno se že to zdi.

134.

V eni ali drugi obliki si je potrebno priskrbeti milost *Guruja*. Dokler *Guruja* ne najdemo je človeška dolžnost, da priklicuje Boga in ga poizkuša spoznati z gledanjem na vse oblike kot na Njegove Oblike, vsa imena kot Njegova Imena in vse načine bitja kot na Njegove.

135.

Če lahko posvetiš svojo nedeljeno pozornost Cilju in ostaneš osredotočen nanj z neomajno stabilnostjo, boš zadržal svoje stališče ne glede na vse, kar morda temu stališču nasprotuje. Vrsta sveta v katerem posameznik živi in družba, ki jo vzdržuje v tem določenem Svetu bo normalno močno vplivala na posameznikov um in karakter. Ko je posameznik vstopil v tesni stik s svojim resničnim *Gurujem* - Ki je dovolil, da se njegovi tesni odnosi

vzpostavijo - potem odgovornosti za posameznikova dejanja več ne ležijo na njem, saj lahko On počne vse. Na kateri način bi si lahko izbral, da bo posredoval Svoja učenja določeni osebi - saj se včasih otroka uči hoditi z trdnim prijemanjem njegove roke, drugič spet, da je prepuščen sam sebi - bo cilj vedno in v vsakem primeru enak, saj je on *Gurujev* učenec. On Sam izbere metodo s katero pritegne Svoje otroke bližje k Sebi, metodo, ki je najbolj primerna za vsakega posamezno. Takšna je Njegova svodobna in absolutna Voja. Ti, ki govorijo o odgovornosti do sebe, želijo soditi iz svojega lastnega nivoja, bodo želi posledice njihove lastne poti ravnanja. Zelo očitno je težko za navadno osebo razumeti vse stvari, za katere ne ve, kakšen potek dejanja je pravilen za kateri namen. Zato se mu Eden pojavi v preobleki razočaranja in neuspeha.

136.

Položi svoje zaupanje v svojega *Guruja*, vadi semensko mantra, ki si jo prejel od njega in premišluj o Ljubljenem (*Ishti*). Nujno je imeti neomajno vero v posameznikovega določenega *Ishta*. Kakšna je uporabna vrednost nenehno iskati iniciacijo znova in znova? Ali ni namesto tega najbolj pomembno stremeti naporno za popolnim razkritjem oblike* pod katero je On manifestial Sebe tebi?

Kadarkoli je izvedljivo išči *satsang*.

**Mantra* in *Ishta* sta eno, kjer je *mantra* zvočni aspekt in *Ishta* aspekt oblike ene in iste stvari.

137.

Na povpraševanje ali je *diksha* (iniciacija z *mantra*) potrebna, je Mataji odgovorila:

“Ko je *diksha* potrebna, se le-to zgodi na dogovorjen čas. Zadržuj svoj um na misli na Boga in imej nezlomljivo vero, da bo On v pravem trenutku dal vse, kar je potrebno.

138.

Spoznanje Božanske Moči je lahko sproženo s katerim koli sredstvom, ki odgovarja določeni osebi. Če se posameznik nagiba na to pot, se morda lahko prinese z iniciacijo (*diksha*) ali pa lahko pride do tega z *Gurujevim* dotikom. Nebistveno je katero medotdo izbere posameznik, da si razvije sposobnost, da živi življenje posvečeno Bogu. Pomembna stvar je vedno ostati potopljen v kontemplacijo o Njem in dobivati blaženost iz tega.

Vsekakor je to vzrok za veliko veselje.

139.

Medtem, ko vadiš *jogo* je naravno, da bi moral izkušati še več blaženosti. Tako dolgo, dokler Eden še ni bil razkrit, bo prišlo do motenj. Vendar samo *Guru* lahko pokaže, če posameznik napreduje na točno pravilen način. Preobrazba pomeni, da je interes v svet izgubil svoj oprijem. Do razsežnosti, do katere posameznik postane ravnodušen do svetovnih teženj bo napredoval nasproti Blaženosti.

140.

Tiha *japa* bi se morala izvajati ves čas. Posameznik ne bi smel izgubljati diha nekoristno: kadarkoli posameznik nima karkoli posebnega za delati, bi moral tiho vaditi *japo* v ritmu s svojim lastnim dihanjem - pravzaprav bi se ta vaja morala izvajati konstantno dokler izvajanje *jape* ne postane naravno kot dihanje.

Brati sveta besedila in knjige modrosti je velike vrednosti. Govori resnico. Imej v umu, da je Božje Ime On Sam v eni obliki; naj bo tvoj neločljivi spremljevalec. Trudi se po svojih najboljših močeh, da nikoli ne ostaneš brez Njega. Bolj intenzivni in ponavljajoči se bodo tvoji naporji za to, da se nahajaš v Njegovi Prisotnosti, večja bo verjetnost, da postaneš radosten in spokojen. Ko tvoj um postane prazen, si prizedavaj, da si ga zapolniš z zavedanjem o Bogu in kontemplacijo o Njem.

141.

Posameznik lahko pravi: Kako lahko škodimo, če izvajamo *kirtano*, *japo*, *meditacijo* ipd. skupaj z drugimi? Toda čutiti privlak do družbe tvori oviro. Le-to naravno pripelje do nestabilnosti.

Še več, če želja preži ali se pojavi v glavi tega, ki bi naj vodil ali vodji skupnosti, je to tudi škodljivo. To velja dobro v primeru obojih, žensk in moških. Če vprašaš to telo za nasvet, ti bo povedalo, da ostani v tišini na enem mestu in vadi *sadhano* kot iskren in resen kandidat in najprej zapolni svojo lastno prazninio; potem pa bo zaklad, ki se je nabral sam po sebi iskal izhod in tako sam po sebi komuniciral z drugimi. Ker če začneš deliti prav od začetka s služenjem in dajanjem duhovnih navodil drugim, boš tudi sam kmalu prazen in nizbežno bo sledilo obžalovanje. Seveda, če je služenje in učenje tvoj cilj, po-

tem je to popolnoma drugačna stvar. Vendar pa, če želiš doseči popolnost, tvoja metoda nadaljevanja ni pravilna, saj ustvari ovire. To telo [Mataji] ohranja to kar moraš tolerirati na katerikoli od dveh poti, ki jih izbereš. Spremeniti posameznikov um znova in znova, ne bo vodilo nikamor. Karkoli posameznik počne mora biti narejeno eno-usmerjeno (v eno smer). S tem, ko se je obrnil stran od zemeljskega užitka in začel napredovati nasproti Cilju človeškega življenja, bi si moral prizadevati prispeti do Samo-spoznanja.

142.

Le z iskanjem poznati svoj Jaz je moč najti Veliko mater vseh.

143.

Tvoja mati morda ne kaže svoje naklonjenosti na zunaj, vendar pa je in vedno ostane tvoja prava mati. Čeprav bi si morda želel postaviti Boga ob materino stran, Te ne bo zapustila. Ali nisi Njen potomec? Imej v umu, da je vse pod Njenim dovoljenjem; Ona zagotavlja za vsakega pravo stvar, vsakokrat, na pravi način. Da, vsekakor je za pozdraviti to, če se želja za Resničnim pojavi. Mati je ta, ki ima sposobnost vedeti in odrediti svojim otrokom točno to, kar rabijo. Zato ker ona ve, kako razporediti žepnino za napake Svojih otrok, kako odpustiti, kako jo imenovati 'mati'.

144.

Da, če lahko opazuješ tišino in si v harmoniji z vsemi okrog, je to izvrstno. Poizkusi ostati brez pomoči znakov in gest kakor dolgo je to možno.

145.

Začni z ostritvijo svojih navad glede kopanja in hrane, tako, da boš lahko imel nemoten spanec. To ti bo omogočilo, da boš lažje razmišljal o Bogu in *meditiral*. Ko je telo zdravo, le-to pomaga osredotočiti tvoj um na Njega. Kot napreduješ v tvoji *sadhani*, bosta tvoja hrana in spanec avtomatsko šla skozi določene spremembe.

146.

Glede na posameznikovo moč bi moral le-ta poizkusiti posvetiti dan samo obladovanju (*samyam*), če ne enkrat na teden, potem enkrat na dva tedna ali najmanj enkrat na mesec. Na te dneve naj bi izvajal strog nadzor glede hrane in pijače, govora in delovanja, pri obiskovanju ljudi in krajev - pravzaprav v vsakem pogledu, kakršnem koli. Na ta način bo posameznik čez nekaj časa morda postopoma uspel v razvoju samo-obvladovanja in bo sposoben živeti glede na ta pravila prav brez napora ali po kateri koli stopnji z nekaj lažjimi ukrepi celo dva ali tri mesece vsako leto. Pozneje bo mogoče možno vzdrževati konstantno takšen odnos do življenja, kar bo postavilo v delovanje tok, ki vodi do Samo-spoznanja. Posledica nediscipline in samo popuščanja je žalostna - to pomeni odmakniti se stran od njegovega resničnega Jaza.

147.

Videti *Mahadevo*, da se pojavi in raztopi v tvoje telo, ki jo spremlja minifestacija luči sta nedvomno dobra znaka. Celo zamegljena vizija duhovne oblike (*cinmayia murti*) je zelo obetavna. Pojava *Kasi Viswanatha* v središču med obrvima se zgodi tem, ki vadijo meditacijo. Videnje podob od pasu navzgor do vratu v veliki raznoličnosti oblik, ki se pokažejo v mnogih različnih preoblikah je zelo pogosta za *sadhake* (duhovne iskalce). Ko nimaš določenega dokaza o identiteti določene prikazni, ne Smeš, le zato ker jo vidiš, vzeti za dano, da je le-ta ta, za kar misliš, da je in nobena druga. Dejstvo je, da se *sadhakaina* duhovna Energija (*sakti*) manifestira na neštete načine glede na posebno metodo, po kateri se do nje dostopa. Če kontempliraš na obliko, ki jo vidiš, kar predstavlja zunanjo minifestacijo - čeprav na nejasen način - te duhovne Energije, ki je bistveno povezana s človekovo prirojeno močno željo za Bogom (*bhagvad bhava*), te bo le-to vodilo do osredotočenosti na Boga in ti pomagalo nasproti stvarem, ki dajejo prednost posvečenemu življenju. V umu je potrebno imeti, da se On manifestira kot Onsam v vsakomur na ta način skozi razvoj Njegove božanske Energije (*Tat Sakti*) - srce in duša morata biti postavljena v položaj, kjer poizkušata spreobrniti religiozno prakso, kot je *puja, japa, dhyana* v živo izkušnjo, tako, da se lahko razkrije notranji pomen.

148.

Ko čutiš moč znotraj sebe, ko se pojavi nov pogled na tvojo obliko znotraj, bolj jo lahko zadržuješ skrito v popolnem miru in spokojnosti, bolj bo zrasla njena intenzivnost. Če se pojavi najmanjša vrzel, privede to vedno do Strahu, da pobegne. Bodi pazljiv. On Sam bo zagotovil vse, kar je potrebno - iniciacijo, navodila - karkoli že to morda je.

Nedelavnost in pohota - ti dve sta največji oviri na poti do Samo-spoznanja. Pri tem sta najbolj v pomoč potrpežljivost in trdnost. Če je bil kdorkoli tako blagoslovljen, da 'čuti, da je duhovna pot vse koristna - če Bog podeli Svojo milost komurkoli na tej poti - je nujno, da bi moral uporabljati svojo moč volje najbolj, kar se da in posvetiti dan in noč služenju Bogu.

Različne aktivnosti, ki podpirajo duhovno življenje, morajo biti prepletene zelo na tesno z večno ponavljajočim se naporom enako, kot pazljivo napeta kita v rožnem vencu, ki je ni moč videti. Um bo začel usmerjati vsa svoja dejanja navzdol, nasproti minljivemu, kakor hitro bo našel vrzel v vencu. Zato, čeprav *meditacija* mogoče nikoli ne bo uspešna, vztrajaj do meja svojih sposobnosti; posameznik bi se moral zaposliti z *japo*, čaščenjem, recitiranjem svetih besedil (*patha*), peti hvalnice Bogu (*kirtana*) ali brati knjige o duhovnih temah.

Izberi pazljivo in vztrajaj striktno pri takšnih zaposlitvah, ki prebudijo božanske misli in občutke. Bodi zelo neomajan pri svoji odločnosti gojenja dejanj kolikor je le možno v smeri pomoči pri na Boga osredotočenem življenju. Vključi se v njih celo, ko želja, da bi storil tako, ne obstaja, enako kot posameznik vzame zdravilo. Z ali brez nagnjenja vztrajaj pri njihovi izvedbi, tako, da ne bo mogoče, da ostane kaj časa za prikaz nemiru.

Privoščiti si fizično udobje, se je obrniti stran od zveze z Bogom; predajati se temu, kar je vseč jeziku in kar mu ni, ter okušati v skladu s tem, da bi zadovoljil okus, se je prikrajšati v enaki meri Božanskega užitka. Zato, kakršno koli hrano ali pijačo vzameš, jo je potrebno posvetiti Bogu in jo poslužiti kot Njegov prasada. Ne jej tega, kar se ne sklada s tabo. Privošči si celoten obrok poldne, mleko popoldne in sadje in nekaj lahke osvežitve in vode zvečer.

Vzdržuj svoje mišljenje na zelo visoki ravni. Hvaljenje in okrivljanje, umazanija in čisti-lo morajo postati enako. Nič na svetu ti ne bi smelo biti odbijajoče. Poglej v svoje lastno srce in se upri zavračanju.

Resničen počitek je lahko le tako dolgo, dokler je um napolnjen z mislijo o Bogu, z zavedanjem Njegove Pristonosti.

Hrani, spanju, toaleti, oblekam, ipd. bi morali dajati le toliko pozornosti, kot je to potrebno za vzdrževanje zdravja. Kakšna je korist od zgolj dobro nahranjenega telesa? Rajši naj bi postalo pomoč pri duhovnem prizadevanju. Izključno zaradi tega mora biti tok življenja preusmerjen, stran od sveta in se v popolnosti gibati v smeri Božanskega. Sprejmi bolečine, da bi odkril zase različne stvari, ki jih lahko počneš z resnično radostjo in to te bo prineslo bližje k Bogu. Ali je kdorkoli postal velik s tem, da je sedel in govoril 'Ne zmorem'?

Jeza, pohlep in podobno morjo biti vse skupaj zavržene. Zanihati pa te niti ne bi smela ne hvaljenje, ne ugled. Ne odgovorjaj ostro na karkoli, kar je bilo povedano in v duhu pred-

stavlja prostislovje. Odgovori vljudno z nasmeškom in ne govori več.

Vse delo mora biti opravljeno kot služenje Bogu. Dalj časa lahko ostaneš usmerjen navznoter s čutenjem Njegove prisotnosti, bolj bodo tvoje telo, um in privlaki napredovali nasproti Božanskemu stanju bitja (*divya bhava*). Uglasi se le na Boga. Ker je misel na Boga, tam je On Sam prisoten v obliki te misli: Iskati Resnico je človeška ena in edina dolžnost.

Uči se preko himn, ki prihajajo iz srca in verzov v čaščenje Bogu ter jih ponavljaj, medtem, ko greš naprej. Nikoli ne dovoli svojemu umu, da bi bil brezdelen. Naj bo nenehno zaposlen v ponavljanje mantre Božjega imena, svetih himn in podobno, ali v čistem Spominjanju.

Še ena stvar: radosti in žalosti so rojene v času in očitno ne morejo trajati. Zato naj te ne vržejo iz tira. Naj se tvoj um zaveda, da morajo miniti čez nekaj časa. Ciljaj na Najvišje, vzdržuj svojo smer in bodi prisoten pri svojem delu, popolnoma neobremenjen z rezultati.

Še ena stvar: On je v resnici ta, ki manifestira Sebe v vseh temperametih in oblikah: koga-rkoli že sovražite, savražite le svojega Ljubljenega (*Ishto*).

On je v celotnem vesolju, v vseh stanjih bitja, v vseh oblikah. Vse so Njegova Imena, vse oblike so Njegove oblike, vse kvalitete so Njegove kvalitete in vsi načini obstoja so v resnici Njegovi.

Da bi pomagal nasproti Samo-spoznanju, Se pojavi različnim posameznikom na različen način: v obliki *Guruja*, *mantra*, *Ishte* (predmet posameznikovega čaščenja) in *Bhave* (predanosti, navdiha). Celu, če predanost in spoštovanje nista naravni zate, jo poizkusi vzgojiti s prepoznavanjem potrebe po njiju. Opravljaj vse svoje delo s tem odnosom. Večje so 'težave in ovire' in bolj intenzivno je tvoje prizadevanje, da bi se oklepал Njegovih Stopal, bolj bo rasla tvoja moč od znotraj. In ko bo čas dozorel, boš postal mojster prav te moči.

Čas je dragocen in se ga mora uporabiti koristno. Dan, ura, ki je minila, se ne vrne.

150.

Nujno je poizkušati in posvetiti Vrhovnemu vsako posamezno dejanje svojega dnevnega življenja. Od trenutka, ko posameznik vstane zjutraj do takrat, ko zaspi ponoči, bi si moral prizadevati vzdrževati to stanje uma. S tem, da počne to, bo postopoma začel čutiti: Kako Mu lahko ponudi pohlep, jezo in druge neželene kvalitete te vrste? Njemu, ki mi je neskončno drag, temu, ki je moj lastni? Ali da posameznik to, kar je slabo, tem, ki jih ljubi? S tem, ko posameznik nadljuje z razmišljanjem na ta način, dokončno postane nezmožen početi karkoli slabega ali neželjenega. Potem, ko je ob Njegovih Lotusovih stopalih žrtvoval brez zadržkov kakršnokoli majhno moč, ki jo poseduje, tako, da ni ostalo nič, kar

lahko posameznik imenuje svoja lastna, ali veš kaj Naredi ob tem srečnem trenutku? Iz tvoje majhnosti te Naredi popolnega, celega, in nič ne ostane, kar si je potrebno želeli ali doseči. Trenutek tvoje samo-predanosti postane popoln, točno v tem trenutku se zgodi razkrije nedeljenega, nezlomljiva popolnost, ki se vedno zanaša na Jaz.

151.

Karkoli mine po Njegovi volji, ki je Volja sama, je koristno. Konflikt je normalen, če življenje obravnavamo iz zemeljske perspektive. Človekova dolžnost je ustaljeno vztrajati v trenutku, ki se konča v Samo-spoznanju. Bežen vpogled v posameznikovo lastno ključno naravo, človeku prinese blaženost. Um, ki stremi po bleženosti, v resnici stremi za svojim lastnim Jazom, ki je njegova mati - četudi je gledanje na to, da je um otrok svojega lastnega Jaza morda navidezen. Čigavi so v resnici gibi uma? Če posameznik ostane večno prepojen z ritmom svoje lastne narave*, kako je sploh možno, da stori kaj narobe ali izkusi nesrečo ali izgubi svojo pot? Kje je možnost, da bi sploh razmišljal o teh možnostih? Ko se posameznik giblje po poti, z drugimi besedami, vadi *sadhano*, ali ni njegova dolžnost, da vzdržuje svoj pogled osredotočen na izbran ideal? Potrebno je priznati, da brez okusa, brez izkušanja notranje radosti, posameznik ne najde energije, da bi šel naprej. Vendar pa, če je *sadhana* posameznikov življenjski namen, ne sme dovoliti, da se izsuši in shira: človekova nenehna dolžnost je, da vzdržuje svoje življenje v dobrem stanju s tem, da se hrani s hrano. Prekinitev vzdrževanja je ta, ki povzroči šibko zdravje. Čeprav je res, da se brez Njegovega dotika *sadhana* ne more razkriti, mora kljub temu posameznik vzdrževati svoj negiben pogled osredotočen na dosedaj pridobljeno svetlobo. Vsak trenutek je prežet z Njim, z Njegovim stikom, Njegovim dotikom, Njegovim prihodom, Njegovim sprejemanjem, Njegovo zmago’.

* Človeška prava narava teče proti Bogu samemu.” (‘Besede Sri Anandemayi Ma’)

152.

Piši očetu nekaj od teh nekonvencionalnih pogovorov malih deklet:

“Ta mali otrok* [*Mataji] je vedno blizu njenega očeta. Agonija uma, poslušanje človeških govorov in pogovorov, vse se zgodi znotraj samega sebe. Blizu in daleč je tudi znotraj sebe. Ne ni smel biti le *sadhaka* v času svojih duhovnih vaj, čeprav je vse vsebovano v vsem. Sposobnost za neprekinjeno *sadhano* je tudi potencialno v posamezniku samem.: odkrita bo z modrim razločevanjem. Posameznik bi moral biti nenehno potopljen v določeno *sadhano*, kar mu bo omogočilo, da bo postal obseden z Vrhovnim Zakladom, ki je po svoji pravi naravi njegov lasten. Vedno je to Jaz, ki se igra znotraj Sebe kot ego

(*ahamkar*) in kot inteligenca (*budhi*). Uporabi sedanost z veliko večino. Eden, ki se manifestira v (nečistih) dejanjih jaza, On Sam se tudi pojavi v čistem dejanju. V skladu s tem, da bi se to lahko razkrilo, se začne inteligenca zavedati stabilnosti v delovanju, kjer bo v gibanju Lastne dejavnosti, modro razlikovanje prepoznalo svojo resnično Naravo. Ko se to zgodi, potem, tako v neumnosti kot v modrosti, je On prepoznan, Ta, ki postane razkrit, ta, ki JE. On je neskončen in ima hkrati konec. Nasproti Njemu bo moral posameznik poizkusiti napredovati stabilno brez večnega zatikanja, in se tako osvobodil ovir in blokad. Ko je posameznik vstopil v Tok, je lahko vsaka oblika, ki je zaznana s strani prečiščenega uma in inteligence, sprejeta kot izkušnja na poti do Samo-zavedanja.

Ko je posameznik postal miren, tako rekoč ustaljen v stanju mirnosti, potem delovanje narave, ki se ponavlja v vsakem trenutku, tako v spanju kot budnosti in je del gibanja na romanju od rojstva do smrti, to in razmišljujoči um, ulovita v ta Tok in večno ostaneta plavajoča v njem.

Vedno zadrževati um pozicioniran v Jazu, na široko prebujen v toku Resničnosti, kjer je Neizmerljivo, Eden-brez-konca, večno razkrit v Njegovi Neskončnosti - to mora, z intenzivnostjo obsedenosti biti tvoje eno in konstantno prizadevanje.

153.

Če posameznik ne prispe v stanje mirnosti, se bo vznemirjenost njegovega celotnega sistema prikazala skozi vsak živec in vlakno v telesu in prikazala posameznika neučinkovitega. Če se posameznikova energija ne ohranja, ni možno harmonično delovanje te energije in tudi popolna mirnost ni možna. Interes v Vrhovnem Potovanju in praksi, ki ju izvaja pri iskanju Resnice imata normalno umirjujoči učinek. Ohranjanje energije je bistveno; če se mu zdi *kirtana* v pomoč, bi moral v času, ko se poje *kirtano*, poizkusiti sedeti popolnoma tiho v nespremenljivem položaju in se osredotočiti. Razcepljeno stanje uma in telesa ni ugodno.

154.

Ti, ki poizkušajo biti *brahmachariji*, morajo živeti življenje odpovedovanja. Lenoba, pohlep, nepotrpežljivost, hvaljenje in slava so resne ovire. Potrebno je zelo skrbeti, da se izogibamo le-tem; vse delo bi moralo biti opravljeno kot služenje. Poleg tega je potrebno dati posebno pozornost pravilom, ki so zapovedana *brahmacharijem* in *sadhujem*. Kar se morda zdi kot žalitev v očeh drugih, temu ne smete slediti, niti temu, kar lahko povzroči najmanjšo škodo posamezniku.

155.

Le sprejeti haljo od *sadhuja* med tem, ko ti primanjkuje duha odpovedovanja, ne bo dovolj. Da se učiš za *samnyasija* in to, da postajaš *manyasi* spontano sta vsekakor dve različni stvari.

156.

Notranji *samnyasi* je resničen *samnyasi*, Da postaneš *samnyasi* je zelo srečno, dejansko je to stvar vrhovnega veselja. Toda, ali čutiš, da je pravi trenutek, da narediš ta korak, zate že prišel? *Samnyasi* označuje popolno odpovedovanje, popolno uničenje vsega: celo ideja o popolnem uničenju mora postati mrtva.

157.

Kako lahko človek, ki zadržuje misli o samomoru pričakuje, da bi postal *samnyasi*? Zamisel o samomoru ne vstopi v um tistih, ki smatrajo sebe za kandidate za *samnyasija* nikoli. Duh skrajnega samozanikanja in odpovedovanja je odnos, ki prinese največjo pomoč nasproti temu vzvišenemu stanju. Zaobljubi se, da boš resnicoljuben v govoru in se zadržuj pri pisanju pisem. Ne govori z ženskami, niti si ne dovoli, da bi oziral za drugimi.

158.

Kaj označuje streženje svojemu lastnemu Resničnemu Bitju (*svarupa*)? Spoznati kar JE: da je On, ta, ki Je Eden, ki čudovito sije, vse-prežemajoč, prisoten v vseh oblikah, stanjih uma in načinih obstoja. Tam govor in besede nimajo kje za biti. Vendar pa, ali lahko Bistveno Obliko (*svarupa*) ali brezoblično (*aruapa*) opiše katerikoli jezik?

159.

Ko ljudje govorijo o viziji Jaza (*atma darsana*) in Samo-spoznanju, so to le govorce; še vedno pa je potrebno najti pot do takšnega znanja iz prve roke. Tako, da moramo prevzeti kakršno koli metodo, ki nam lahko pomaga, da bi prišli tja.

Sebe lahko vidiš, le pomisli: obstaja zrak in brez njega naše telo ne more biti živo. Dojemi to: ali zrak ne prežema vsega? Rož, mineralov, živali, pravzaprav vsa bitja? Ali ne razlo-

čuješ med zemljo, vodo, ognjem, zrakom, etrom in tako naprej? Ko pogledamo na vsakega posebej, nam to pomaga, da jih razumemo. Povedano je, da v bistvu obstaja Resnica-Zavest-Blaženost [*Sat-chit-ananda*]. Le, ko je zavest vkoreninjena v Resnici, je lahko tam Blaženost.

Iz našega zemeljskega gledišča povsod zaznavamo žive in nežive stvari; vendar pa v resničnosti On, ki je resnica, On, ki je Zavest, prežema vse njih; samo tega povprečna oseba ne more spoznati. Kakor hitro um razume dejstvo Njegove bistvenosti, potem prav tako, kot je bila čaščena podoba, mora najprej biti življenje vtrto v to skozi *prano pratishtha*, tako, da On postane aktiven znotraj nas (najprej skozi orodje diha, ki je izraz življenjske sile (*prane*). Besedo 'znotraj' smo uporabili le zato, ker razmišljamo v terminih 'znotraj' in 'zunaj'. Zato govorimo o 'Jaz' in 'ti', o Bogu 'z obliko' (*sakara*) in 'brez oblike' (*nirakara*).

Vedno se zavedaj sledečega: to, kar je poimenovano dihanje življenja, je v resnici aspekt univerzalnega, vse prežemajoče moči, ki deluje brez prestanka. To je On v eni od svojih oblik; On, ki je Resnica-Zavest Se razkrije na ta način. Če s pomočjo *mantra*, ki smo jo prejeli od *Guruja*, lahko ostanemo v osredotočenosti na dihanje ali celo, če kadarkoli ko ne bo na razpolago *mantra*, samo preprosto vztrajamo v gledanju gibanja diha, bo to pomagalo stabilizirati um in je lahko tudi podpora na našem iskanju Njega, ki je Življenje vseh življenj, ki je Celota, Večen.

Vizija Večne igre (*lila*) Vrhovnega Bitja, čigar esenca je Zavest in Blaženost, je nemogoča, razen, če je posameznik videl Njegovo radost v Njegovi lastni univerzalnosti in samo-zadostnosti in odkrije to radost, kot se ponavlja v njem v združitvi z in delom Celote. Kako se lahko dokler čutila niso izmojstrema in strast presežena, identificiramo z Vrhovnim Jazom?

Večno gibajoče se dihanje spremeni svoj ritem glede na to kar počnemo, čutimo in mislimo, s preciznostjo nihala na uri, ki deluje brez prekinitve čeprav se morda včasih giblje počasi in drugič hitro. S podobno neprekinjenostjo vztrajaj pri osredotočanju na dihanje, to bo urilo preverjanje uma in mu preprečilo, da odtava stran na zunanje objekte: Poglej, ko nemirnega otroka zadržimo, ga peljemo v hišo in mu damo igračko, bo jokal za krajši čas, potem pa bo postal tiho in absorbiran. Da bi umirili nekogaršnji nemir je nujno zadrževati pogled na le eden sam konec.

Božanske misli in prizadevanja (*sabdhava*) so bistvo *satsanga*; do stopnje, do katere jih spodbujamo, bo hrepenenje srca izpolnjeno in bo um umirjen. S pomočjo svoje inteligence in individualne kapacitete poizkusi združiti um z dihom. Ali veš kaj je bistvena stvar? Prepoznati, da je sam nepretrgan tok prizadevanja razkritje Njega, ki je nedeljena Celota.

160.

Mahasunya - Velika Praznina je Njegova oblika sama po sebi. Vendar pa jo je potrebno razlikovati od navadne praznine, ki pripada svetu; kjer ta deluje, ni mogoče dojeti Velike Praznine. Kaj je in kaj ni? Vse že je in tudi ni - in niti ni, niti je. Vendar pa se želi najti vse s tem, da se vse izgubi.

161.

Bog sam je Resnica, Sreča, Blaženost. Ne postavljalj svojega upanja na nič drugega razen na Vrhovno Stanje Blaženosti, na Blaženost Jaza. Nič drugega ne obstaja. Kar se zdi, da obstaja zunaj Tega, je le iluzija. Poizkusi najti svoj Jaz! Vse to kričanje je le normalno za človeka. Ponovno joče in si prizadeva, da bi se rešil svojega občutka praznine.

Resničen cilj človeškega življenja je spoznati Boga. Vprašanje odpovedovanja vznikne očitno le v povezavi s tem, kar je že tako ali tako odpadlo. To, ki je Večno, to, ki je Resnica, je potrebno objeti.

On, ki je sam zavezan, bo vedno pritegnjen k zavezanosti. To je prava narava posameznika. S pomočjo Guruja, posameznik prepozna minljivost stvari. Vse je mogoče skozi moč Guruja. Celó, ko čutiš, da si izgubil potrpljenje, ne omili svojih naporov temveč poizkušaj znova in znova. Do svojega zadnjega diha ne prenehaj stremeti. Moli k Njemu, da boš lahko ostal pri Njegovih Stopalih vseh štiriindvajset ur.

Ta, ki ga je iniciiral *Guru* mora pod Njegovim vodstvom poizkusiti vzdrževati svoj um vsako minuto svojega življenja zaposlen z duhovnimi iskanji, kot so čaščenje, *japa*, *meditacija*, preučevanje svetih besedil, s *kirtanom*, *satsangom* in podobnim. Trudi se do skrajne meje svoje moči, pa kakorkoli slabotna naj že ta bo. On je tam, da dokonča to, kar je ostalo nedokončano.

162.

O Volja Vrhovna, Tvoja Volja prevlada.

Vrelec Dobrote doseže vse, ko je čas dozorel.

Za vsakogar je prav, da si prizadeva do Tega, ki je Večna Resnica.

Ti moraš izgovoriti besedo.

Vse drugo je le nesmisel in bolečina.

SLOVAR SANSKRITSKIH BESED

atma or atman: Resničen Jaz. Vrhovni Obstoj ali Bitje, katerega narava je Samo-zavedanje in Samo-radost in je za vsemi manifestacijami narave.

atma darsan: Vizija resničnega Jaza. Jaz je Samo-razsvetljujoč in se zato ne more razkriti skozi instrumentacijo ničesar drugega.

Bhagwad Gita: Gospodova pesem. Epizoda iz Hindujskega epa Mahabharate v kateri Sri Krsna, 8. Višnujev avatar razlaga doktrino nesebičnega delovanja, ki se opravlja kot dolžnost, ne za dobiček in ne za prepoznavo, temveč v duhu posvečanja Enemu Vrhovnemu Bitju. Gita je verjetno najbolj široko poznan med Hindujskimi svetimi spisi in je bila prevedena v vse pomembnejše svetovne jezike.

brahmacari: Religiozen učenec, ki se posveča duhovnim praksam in služenju in spoštuje strikten celibat.

brahmana: Član duhovniške kaste, najvišje kaste v Hindujski družbi. Posebna dolžnost brahmana je stremeti za Brahmamano, za znanjem Vrhovne Resničnosti. Resničen brahmana se mora roditi kot brahmana, prevajati brahmano in imeti znanje o brahmani.

Candi ali Durgd Saptshati: Del Markandeya Purana se ukvarja s sestopom Vrhovne Moči (Mahasakti), ki se manifestira kot zavojevalec zlih sil, ki ne napadajo samo človeštvo temveč tudi resničnost dev. Sestavljen je iz treh sekcij, ki predstavljajo zmago Vrhovne Moči na tri različne načine čez tri uničujoče sile zla na tri znamenite priložnosti, ki so vzete iz zgodovinskih dogodkov.

dharma: Zakon bitja. Označuje notranji princip religije. Dharma lahko tudi pomeni pravičnost ali dolžnost. Človekova dharma je spoznati njegovo vrojeno Božanskost.

dhyana: Meditacija. Je različne vrste, glede na to, če je njen predmet zunanji ali čutna lastnost sama, tako rekoč ego, ki je za celim procesom. Najvišja dhyana je transcendentalna (onostranska) in razločujoča v karakterju in se pojavi le, ko je ego-zavest raztopljena.

diksha: Inicijacija v duhovno življenje, ki pride v učinkovanje skozi milost Guruja, ki predstavlja Božansko. (Glej tudi Guru)

Durga: Božanska Mati kot Varovalec in Spodbujevalec.

Gayatri: Sveta mantra Rigvede, himne soncu, ki jo dnevno recitirajo Hindujski treh višjih kast, po tem, ko jim je bila podeljena sveta pot.

grihastha dharma: Glede na Hindujski sistem, je človeško življenje razdeljeno v tri zaporedne stopnje ali ašrame, na katere se gleda iz gledišča romarja na duhovni poti. Grihastha dharma poročenega lastnika hiše je druga stopnja, pred katero je stopnja brahmacarya, stopnja študenta v celibatu.

guru: Duhovni vodnik ali učitelj. Glede na Hindujsko tradicijo, se mora kandidat, ki želi vstopiti v duhovno življenje, izpodvrsti vodstvu kompetentnega učitelja, ki mu običajno da iniciacijo z mantrami. Ta mantra je predstavnik učenčevega božanstva (Ishta) in jo učenec mora ponavljati redno in na določen način.

Ishta: Dobesedno 'Ljubljeni', Izbrano božanstvo, ki ga posameznik časti, Objekt posameznikove vrhovne želje. Je določen aspekt Božanskega, s katero bo moral učenec biti v popolni združitvi preden se lahko zgodi Vrhovna Gnoza. Ishta se pojavi kot oseba na nižjem nivoju, vendar pa v resničnosti ni nič drugega kot Jaz, ki je onstran oblike, Vrhovno v svojem aspektu Blaženosti.

Isvara: Stvarnik in Gospodar vesolja, Saguna Brahman.

japa: Vaja ponavljanja Gospodovega imena ali mantra, kot sredstvo nenehnega spominjanja Njegove prisotnosti. Ponavljanje, kot ena rednih dnevni vaj, je lahko za določeno ali nedoločeno število ponovitev. Japa je lahko govorna, pol govorna ali mentalna. Zadnje se predvideva kot najboljše. Lahko se jo izvaja brez ritma ali ritmično, s tem, da sledimo naraven ritem svojega dihanja. Štetje med japo se lahko naredi bodisi s pomočjo posameznikovih prstov na predpisan način ali s pomočjo rožnega venca. Japo se tudi lahko ponavlja brez štetja.

karma: Dejanje, rezultat dejanja, kot tudi zakon vzroka in posledice s katerim dejanja neizbežno nosijo svoje posledice. Karma izvira v posameznem jazu in v nevednosti in deluje kot aktivno sredstvo. Ko človek prepozna svoj lasten resničen Jaz, se karma zanj zaustavi.

Kasi Visvanatha: Sivin vzdevek. Vodilno božanstvo Varanasija.

kheyala: Običajno nenaden ali nepričakovan psihični vznik, bodisi želja, volja, pozornost, spomin ali znanje. Vendari pa je Matajai podala besede dosti širšega pomena. Kheyalo opisuje kot nerazumljiva dejanja Vrhovnega, kot na primer Njegovo deljenje Njega pri kreaciji, ipd. V primeru Mataji ego ne obstaja, ki bi upošteval Njeno gibanje, občutke in misli. Ko uporablja besedo kheyala s tem, da se nanaša na Njeno lastno osebo, se to mora razumeti, da to označuje spontani vznik Volje, ki je božanska in zato svobodna.

kirtana: Čantanje ali petje imen ali častnic Bogu. Lahko jo izvaja ena oseba ali skupina oseb kot spremljava glasbenim instrumentom najpogosteje v obliki bobnov ali cimbal.

Kumari puja: Ceremonija v kateri se dekletce pod starostjo pubertete, ponavadi hčerka brahmane časti kot predstavnika Večne Device, Matere vsega vesolja.

Lila : Dobesedno 'igra'. Gibanje in dejavnosti Vrhovnega bitja, ki so naravno svobodne in niso izpodvržene zakonom. Kreacija se razlaga v Vaishnavas kot božja Lila.

Mahadeva: Siva.

Mahasunya: Velika praznina pomeni Absolutno Zavest, ki je okarakterizirana z odsotnostjo vse kareacije. Sunya (ali običajna) praznina je interval ali vrzel med dvema osebama, stvarema, občutki, mislimi, idejami ipd., kar nujno obstaja v svetu dvojnosti.

mantra : Serija zvokov velike moči. Je zvočna predstavitev Ishe Devate. Ime in oblika sta neločeni; če je zato ime v občutku življenja, se oblika, ki jo predstavlja in s katerim je omejena, razkrije, če je seveda praksa dovolj intenzivna. Mantra je beseda moči, božanska moč, ki se prenaša skozi besede.

prana pratishtha: Ko je podoba božanstva posvečena čaščenju, se vzpostavi povezava z določenim aspektom Božanskega, ki ga predstavlja. To se imenuje prana pratishtha. Podobna zato postane živa osredotočenost za prenos božanske moči in blagoslova.

prasada: Hrana, ki je ponujena božanstvu ali svetniku postane prasada po tem, ko jo le-ta sprejme in blagoslovi. Šele potem so je deležni podaniki.

puja: Ceremonija čaščenja Hindujscev. Darovanje različnih stari, ki jih predstavljajo aspekti lastnega bitja, objektu čaščenja.

Rama: Sri Ramacandra, inkarnacija Vishnuja in heroja Ramayane. Mataji je pogosto razlagala dejanski pomen besed Rame in anande (blaženosti).

Ramayana : Hindujski ep, ki se v glavnem ukvarja z življenjem Sri Ramacandre in njegovim druženjem.

sadhaka: Posameznik, ki prakticira sadhano.

sadhana: Duhovna praksa, ki se izvaja za namen priprave sebe za-Samo-spoznanje.

Sadhu : Posameznik, ki je posvetil svoje življenje duhovnemu prizadevanju.

samnyasa: Odpovedovanje. Glede na Hindujski sistem je to zadnja stopnja človeškega življenja v katerem se človek odpove družini, lastnini, kasti, socialnemu položaju ipd. - dejansko vsemu na kar je navezan - in se preda Božanskemu. Tehnično je dveh vrst, vividisa samnyasa, pred odvezanostjo od sveta. Drugi je vidvat samnyasa, ki je samnyasab sam po sebi, pred katerim pride do zore brahmajnana (spoznanja Brahmana). V prvem je potrebno opazovati določena pravila te discipline, zadnji je absolutna svoboda.

Samnyasin: Ta, ki je prevzel samnyaso.

Sastras: Hindujski sveti teksti.

satsang: Družba svetnikov, modrecev in iskalcev Resnice, bodisi dejanska fizična družba ali preko branja svetih Teksotv ali o življenju in učenju svetnikov. Tudi religiozno srečanje. V njenem naširšem pomenu praksa prisotnosti Boga.

Srimad Bhagavat:Ena glavnih 18. puran, ki se ukvarja z Višnujevimi avatarji, posebno in z veliko natančnostjo z življenjem Sri Krsne (Sri Krišne).